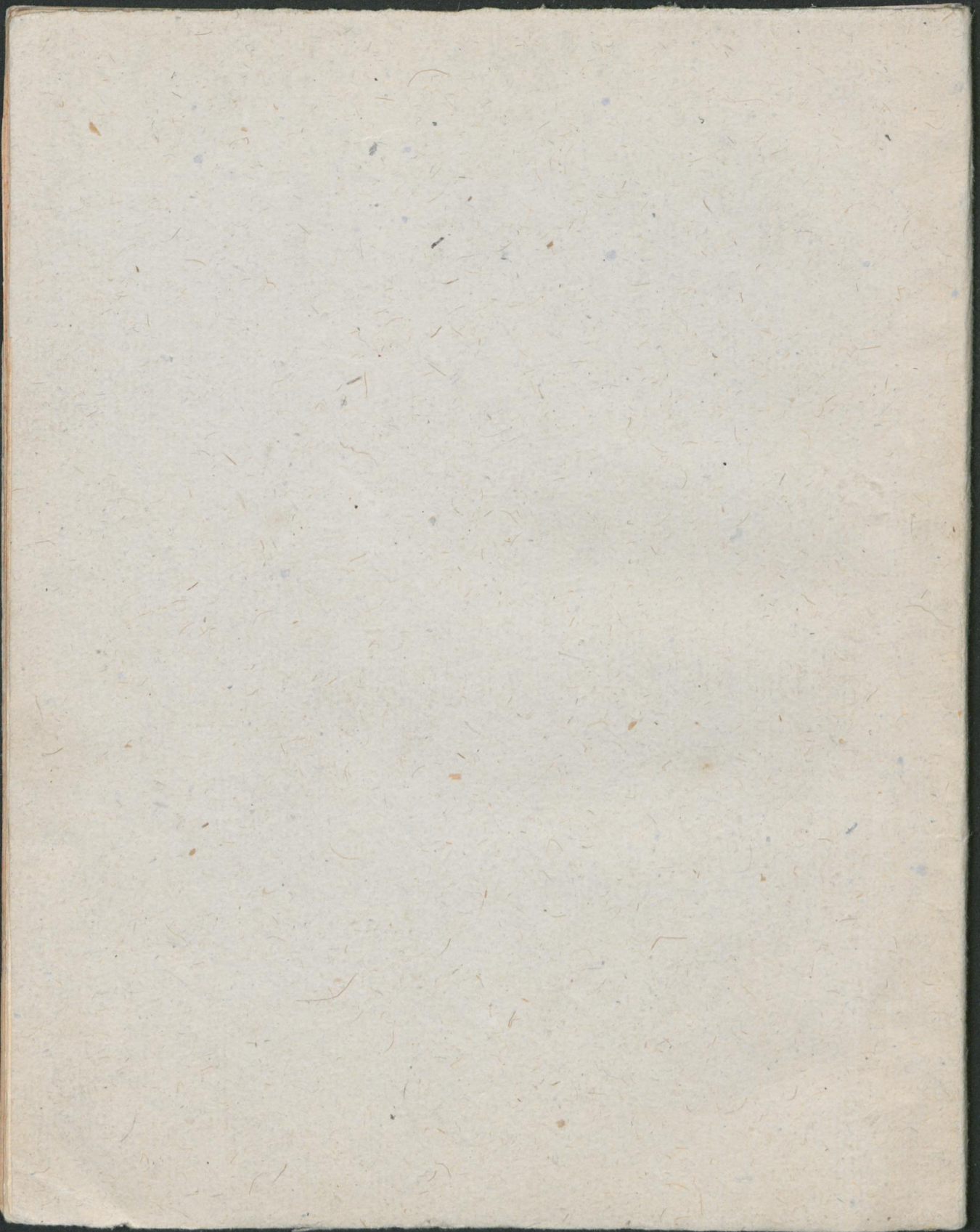

PAMFLET

623

Ca

Hen

Omt

ve

he

ge

Wae

de

de

de

di

na

di

Wae

bre

e

no

et

W 531.

Sendtbrief

Caspars Coolhaes / Dienaer des

Godliken woorts / residerende tot Leyden.
Ken de Dienaren des Goddelicken woorts in Supt ende
Hooft-hollant / te samen ende eenen
peghelicken besonder.

Om niet ontijdelick voort te gaen / int oordeel ghegheuen by de
versamelinghe binnen Niddelburch in Junio Anno 81. ghe-
houden / die buyten recht voor een nationael Synodus wt
gaet.

Waer wt oock yederman sal verstaen mogen / met wat onrecht
de selue Coolhaes verledē sondach / wesende dē 4. nu loopen-
de Martij / tot Delft (en weet niet of aen ander plaetsen meer)
der gemeynte openelick vanden Predic stoel / als onboetueer-
dighe erghernis met zijn schijuen aengericht te hebben / met
namen voorzghedzagen is / om niet der scherpheyt van af-sus-
dinghe teghens hem te procederen.

Waer van de summa bzeeder te vinden is int volghende blaf.

Sirach 10. 41.

Verdoemt niemant eer ghy die sake te voien bekenet / bekentse
eetst ende strafse dan.

1. Corinth. 4. 20.

Wesst mannen int verstant / ende kinderen inder boosheyt.

Matth. 10. 16. Rom. 16. 19.

Venuubich als Dupuen tot den boosen / maer vernustich als
Slanghen tot den goeden.

Ghedruet int Jaer M. D. LXXXII.

623

19

Inhoudt deses Sendtbriefs.

Woo: d'eerst wort aenghewesen de grontsake deses noch te-
ghenwoordigen twists te zyn/ dat Casparus Coolhaes op het
ware wesen vande ghemeynschap Christi siende/ niemant van
dien heeft buyten buyten connen / de welke van Christo meer
gheuoelen als verstaen/ ende hem van de wtwendighe teekie-
nen te ghebruycken/ doch niet wt verachteinge beswaert mocht
vinden.

Item ten tweeden hoe onrechtelick hy met die aensienlike
macht eens nationalen Synodo beladē wordt/ dat welck doch
den naem die het heeft met gheenen recht draghen mach/ ende
dat de leere des Euangelij verre te buyten getreden is.

Item ten derden dat de Dienaers des woorts in Holland dies
in aensien sich rypelick hier in te bedenckē hebben/ eer sy tegens
Godts woort wt vreemde metenschap yet beginnen daer van
het beste loon soude moghen zyn leetwesen.;

Leest in warer ghelatenheyt ende
oordeelt met verstant.

Den eersamen bromen ende god

salighen Dienaren der Kercken Christi in Supt ende groot-
hollandt / zynen medebroederen ende medewerckers inden
oogst des heeren / wenschet Casparus Coolhaes ghenade en
biede van Godt den Vader / door Christum onsen heere ende
Salichmaker.

Eersame ende seer weerde broeders in Christo.
Het en verdrift my niet weynich ende doet my
twee aent herte / dat ich wederom de penne in han-
den nemen moet om te schryuen van een sake die
ich lieuer int vier der liefden verbrandt ghesien
hadde / als dat ich dat vier des yuers aenblasen-
de / de partydighe boncken ouer alle de werelt versiroeyen soude /
om het welcke te vermijden ick tallen tijden na gheen dinc so
seer ghepoocht hebbe / als te beuoorderen de liefde en eenicheyt /
waer door ick wel verstaen dat alle cleyne dinghen tot grooten
wasdom comen mogen / gelijck hier en teghen door tweedracht
en oneenicheyt oock die aller meeste dinghen veruallen moeten:
Maer wat is het? Het is een ghemeyn spreekwoort / dat nie-
mant langher vrede houden can als het zynen na-bueren belie-
uet: al so hebbe ick dat ooc aen my warachtich te zyn beuonden /
ende beuindens ey-lacen noch daghelijck / want de wijle ick van
herten (ken Godt) anders niet dan eenicheyt soecke / vinde ick
doch tegen mijnen danck een Zee der oneenicheyt / waer van de
goluen my by nae ouerweleight hadden / ende dat te meer de
wijle een draepende oft een sweruende windt ons ouer gheco-
men was / waer door de ghene die met my het schip te bestieren
bestelt waren / so hart ghedreuen zyn / dat sy ons gemeyne schip
souden ouer stier gesept hebbē / ten waer dat God zyn hant der
ghenaden aent roer gheslaghen hadde / ende my so goedertieren
hadde gheholpen / den welcken ick daerom van herten dancke
ende hem tot grondt des herten bidde / dat hem ghelieuen wille
ons al te samen alsoo voortae te stieren / dat soo veel onser in
een schip zyn / om van herten te soecken / ons ende onsen nae-
sten salicheyt / wy ten laetsten het selue Schip in die ghe-
wenschte haue der eenicheyt moghen brenghen. Voorwaer dat
ick beschuldighet werde als die man te wesen de welcke selfs
schipbreuck aen den ghelooue geleden ende de ghetrouwe ende
sochfuldighen stiermans der gheloouighen ghemeente int werck
harer

Sendtbrief

haer oprechte bedieninge swack ofte mabt te maken/ ende haer goede ordeningh te spot te stellen/ vooz hebben soude/ so betuyghe ick my vooz Godt een kenneer der herten / den welken ick na mijner swackheyt diene / dat mijn conscientie vzy ende ongewoecht van sodanigher beschuldiginghe is : Ende het doet my van herten wee/ dat ick tot desen onwedder schijn geboren te zyn/ waer in de nacht-wlen oorzake nemen te bespotten het heylsame licht der waerheyt/ ende de kinderen des lights het schip der gemeynen eenicheyt niet lechvzy behouden moghen. Maer ghelijck de ghene tot een sodanige spotterij geen oorzake en geeft/ de welcke des lights claerheyt gheerne behouden saghe / op dat de spotter dat ware licht van gheener duyfsterisse te bespotten hebben soude: En die daer om arbeit dat het lechende schip soude mogen ghestopt worden/ niet can gheseyt worden des schipbreucks oorzake te zyn: also hope ick dat het met der waerheyt niet en sal gheseyt worden/ dat ick autheur oft oorzake zyn soude van die arghernisse der ghenen/ die heden daechs aende heylsame leer des heyligen Euangeliums haer stooten ende het woorz der waerheyt lasteren ofte versmaden/ aengesien doch ick altoos met neersicheyt na mijn cleyen vermoghen ghearbeit hebbe en arbeide noch daghelijcx daerom/ dat arghernisse verhoedet/ en alle menschen in vrede/ eendracht ende eenicheyt met malcanderen souden moghen leuen. Ende hoe wel ick niet en twijfele/ oft alle de ghene die mijn Apologie sonder partijdieht/ met een vlijtich opmercken ghelesen hebben/ sullen sulcx warachtich te zyn hebben beuonden: nochtans de wijle ick van contrarie ghedaen te hebben/ beschuldighet ben/ ende ouer dit alles niet alleen vooz zyn Excel. ende de E. Heeren de Staten van Holland/ item vooz mijn wetteliche Ouerheyt/ maer oock vooz alle de werelde wt geroepen werde: So en hebbe ick niet laten connen om W. E. met dit mijn schryuen te begroeten/ daer in ick eerfelich wat de rechte ware oorzake deses onweders is / ende ten anderen het beleyt ende den staet van de sake / naechtclich W. E. vooz stellen sal/ waer wt dan eyndelich W. E. te bedencke soude hebben/ wat de selue van ampts ende plichts weghen te doen soude moghen schuldich zyn. Seer ootmoedich biddende/ dat W. E. met gheen vooz-oordeel haer willen laten beuangen/ op dat alle affecten en begrepene genegentheyt tot eenige partij afgeleyt zynde/ mijn reden van een ledich hert/ dat een vzy oordeel heeft mogen ingenomen/ ende op de waghs der bescheydenheyt gewogen werde/

gantsche

gantſchelich niet twiſſelende oft alle de ghene die niet het recht
ter ooge op die redelichheyt micken / ſullen die ghewichticheyt
mijner reden wel onderuinden en bekennen connen / en niet ver-
re gaen ſoeken om te oordeelen / met wat onrecht dat ick wtge-
roepen worde / als ſchipbreuck int ghelooue geleden te hebben.

Wat die oorſaek des haets / die welcke ſommighe teghent
my geuaret hebben geweest ſy / dat gcruygen mijn heere in
de Magiſtraet van Leyde in haer Juſtificatione te weten / dat ick
dat wtwendige gebaer wat min / ende dat inwendige wat meer
ter ſalicheyt van noode gheachtet hebbe dan ſommighe lieden
goet zijn docht: Ende oft yemant twiſſelen wilde aen deſer mi-
ner heeren ghetuyghenis / ſoo is doch mijn Apologie daer van
vol. Want ick ouer al wtdrukclich bekenne / dattet ſondament
ende oorſake der ſalicheyt inde inwendighe reynighe des her-
ten / dooz dat gheuoelen der ghenaden Chriſti gheleghen is. De
welcke nu ſulcke gheuoelen / vaſt houden / ende gheloouen / die
en zijn pimmers ſodanighe niet van welcken Paulus ſeyt / dat
ſy ſchipbreuck inden ghelooue gheleden hebben. Anders moeſt
hy qualich bedacht gheweſt zijn / als hy het eenige ſondament
aller zinner timmeragie / Chriſtum ghelecht heeft: inden wel-
ken oock bliuende / of daer yemant op ſtoppelē / ſtroo oft hout
timmerende beuonden mocht werden / nochtans alſoo als dooz
het vier ſalich worden ſoude. Maer of ick nu wel het inwendi-
ghe vooz het wtwendighe ghedreuen ende in gebonden hebbe /
ſo en hebbe ick nochtans daerom het wterliche niet verwoyde /
maer vooz oorbaerlich ende nut te zijn gheacht ende ghepreſent:
Ende hebbet alleyn tot dien eynde vermaent / dat niet verkeerde
ordenighe ghehouden mocht werden / om hem metten ſchijn
der wtwendicheyt ſchoon voozt te doen ende te blinckē / en van
binnē vol haets / nits / argeliſticheyts ende ander diergelijcken
boocheyden ende ongherechtigheiden te ſteken: Want na dien
ick dooz een neerſich opſien mijns ſelfs / ende des verloops der
ghemeyne ſeligien ſaken beuonden hadde / hoe dat die menſche
hem van wegghen natuerlicher ſinnelichheyt altyt aen dat ſien-
liche vergapet heeft / ende gheneycht zijnde om altyt wat in de
ooge te hebben / met ſonderlickē luſt tot den beelden dienſt be-
uanghen is / hebbe ick van ampts wegghen niet moghen laten /
hier vooz die menſchen trouwelich te waerſchouwen / ende be-
hoorlike ofte Chriſtelike voorzichtigheiden te gebuyckē / daer
mede niet de oude beelden verwoyden zijnde / nieuwe aen haer

1. Tim. 2. 19

1. Cor. 3. 10

Mat. 23

plaetse wederomme opgherecht mochten worden. Welck ick
 dan oock in sonderheyt in deser teghenwoordigher tijdt des te
 noodigher gheachtet hebbe / de wyle ick sach dat sommighe
 opstenders der Chzistelicker Religie het wterlicke Kercken
 regiment al te hooghe verheften / haer oordeel wt het wtwen-
 dighe ghebaer alsoo verre streckende / dat niet alleen de men-
 schen van weghen der wtwendicheyt vooz ongheloouige men-
 schen gehouden / maer dat oock die Quericheyt selfs daer dooz
 te weyniger gerespecteert / ende in haer ampt vercleyn worden.
 waer dooz ick vooz het eerst bemercte / wat een groote scheure
 ons net becomen moeste / so wy alle die vissche so niet met eener-
 ley aes te voeden ware / perfortse souden wtduyuen willen / dat
 wy oock weynich met sodaniger manier van doen ten laetsten
 souden vanghen: Ende ten tweeden / dat onsen dienst grootelike
 soude ghelastert worden / ick en weet niet oft van onweteneht /
 oft van onbeleeftheyt / by auontueren van onrechtuerdicheyt /
 in dien wy die stierliede dooz welckers hulpe wy naest God van
 den zeeroouers verlost waren / eyndelick desen danck soude we-
 ten / dat wy in twyfel stelden oft sy oock by ons int schip souden
 behooren ghedragen te worden. Dit seggende en hebbe ick het
 Kercken-regement niet swacken ofte te spot stellen willē / maer
 ick hebbe veel meer ghepoocht / om dattet selue soo veel in ons
 waer / soude sterck ende in eeren ghehouden moghen werden:
 Want wie soude dat willen sustineren / dattet lichaem met af-
 snijden der leden / sterckheyt soude becomen : ende dat het eere
 soude zyn vooz den schijn des quaden hem niet te hoeden wille?
 Voozwaer dattet een schijn des goeden hebben soude moghen
 dat die lieden / die daer om met alle neeflicheyt gearbeydet / ende
 haer lijfende leuen ghewaecht hebben dat wy die verders onses
 schips by een houden / ende den vyantlicken veruolch der bloet-
 dozstighen vrybuyters / die onse schip (daer weynich aen seyde)
 inden gront souden geseylt hebben) geweert hebben / wy met
 ongoedicheyt dancken souden / gelooue ick niet dat yemant van
 verstandighen / veel weyniger van Godureesende lieden soude
 segghen willen: Maer dat soude misschien yemant seggen mo-
 ghen / dat niemant van den ghenen die daer buyten begheeren
 te zyn / onrecht oft onbillick gheschiet / soo hy niet daer bin-
 nen ghehouden wort. Daer op ick wel soude willen / datmen
 recht ende onderscheydelick verstaen mochte / wat vooz lieden
 daer binnen te zyn / begeeren moghen : ende op dat dan oock te
 claer-

1. Tes. 5. 22

claerder verstaen worde/ tgene dat ich niet en houde voor. **W.**
 Doncker te zijn/ so ist dat wy spreke van die gemeynte oft kercke
 Godes/ dat is vande mensche inder gemeynschap met Christo
 wesende. Dese gemeynte wert inder Schrift (welck om de men-
 sche tot het inwendige van wtwendige dingen te dienen/ gecme
 met sichtebaerliche gelijkenisse om gaet) vergheleken by een
 lichaem/ bruyt/ schaepshoe/ huys/ kerck/ stadten schip/ in **God**
 door Christum verweert/ getrouwet ende opgebouwet totter
 ewiger salicheyt. Dese is een eenighe ghemeynte/ ghelijck als
 alleen de eenige Christus het hooft zijns lichaems/ de bruyde-
 gom der wtuercoze bruyt/ een herder der kudden/ en des huy-
 ses niet alleen een boumeester/ maer ooc den principael hoek-
 steen/ ende verbindunghe tot ewiger behoudinghe des seluen
 is: ghelijck Christus alleen is dat heylighe/ ende aller heylighe-
 lichste/ daer in hy ewich priester zijnde/ offert God inder ewig-
 heyt hem selfs/ op hem selue tot ee soete reuck ten alder hooch-
 sten: Ghelijck dan oock geen ander sonne de stad Godes be-
 schijnt dan alleen Christus/ geen ander Coninck is dan alleen
 den selue Christus die zijne ondersate niet lastisch en valt/ maer
 den last zijns rijcs selfs op zijnen schouder odraecht/ in welcke
 geen anderen thoon is als den thoon der ghenaden Christi/
 gheen ander keyserstaf/ dan die roede der cracht/ de welcke be-
 weecht wordende/ hem alle knien voor Christum buygen moe-
 ten: gelijck ten laetsten die eenighe/ alleyn Christus/ zijn schip-
 stierman/ roer ende ancker is. Blijft daerom also seker vast en
 onwederspreekelick/ dat de ghemeynte Godes niet veelderleye
 te zijn/ verstaen kan werden/ aengestien sy alleen daer in beslaet/
 dat sy vanden eenighen wt velen in een ghecoppelt ende versa-
 melt wordt. Hoe wel nochtans om verscheydene toeuallen/ de
 selue niet qualick soude met onderscheyt mogen gendemt wor-
 den/ een strijdende kerck op deser aerden/ de welcke alijts te-
 ghen vleesch ende bloet/ druck/ arbeyt/ den doot/ in den Duyuel
 selfs te velde ligghen/ het hooft bieden moet: ende een ander tri-
 umpherende/ de welcke van moeyte verlost ende beuzijdt we-
 sende/ de tranen vande ooghen afgedroecht ende de croon der
 ouerwinningen is op geset worden: so mach oock die strijden-
 de ghemeynte wel sienlick ende onsenlick ghendemt worden/
 de wijl God somtijts het volck zijner gemeynten vingerswij-
 selick (also te spreken) voor ooghen stelt/ ende somtijts dat selue
 inden gheest verborghen laet: Maer dat en gaet dat wesen der
 ghe-

Rom. 12. 5
 I. Cor. 12. 12
 Ioan. 3. 19
 Apoc. 21. 2
 22. 17
 Jo. 10. 1. 16
 I. Tim. 3. 15
 Heb. 3. 6
 I. Petr. 4. 17
 I. Cor. 3. 17
 2. Cor. 6. 16.
 Heb. 12. 22
 Ap. 11. 2 22
 Ephe. 22. 4
 15. 5. 23
 Col. 1. 18
 Mat. 9. 15
 Ioan. 2. 29
 Ioan. 11. 14
 Ephe. 2. 20
 Heb. 5. 6
 I. Pr. 2. 4/7
 3/10. 21
 He. 9. 12. 25
 Ephe. 5. 2

Sendebrief

gemeynschap met Christo niet aen/ buyten de welcke het ghe-
gheen salicheyt te vinden / ende inden welcken onmoghelic is
dat yemant soude mogen onsalich zijn. Want alle die in Chri-
sto zijn ende bliuen/ hebben ghemeynschap met God/ met zijn-
nen heyligen/ende aen zijn ewighe ende ouerganchelicke erf-
deel. Daerom niemant onrecht en gheschiet oft ongodlielc ghe-
daen wort/ den welcken toe gesloten wort de deur der gemeyn-
te Christi/ de welcke de ghemeynschap met Christo versmadet
ende hem daer binnen te houden weygert: Maer ick hebbe hier
vozen ende tallen tijde beruycht/ dat niemant anders warach-
tich en sy in Christo ende in zijnder ghemeynte / dan alleen de
ghene die de ghenade Christi gheuoelende / die selue gheerne
aennemen en om dit te behouden begheerlich zijn. Soo is nu
dit alleen tghene dat tot deser onser tegenwoordigher materie
principaliken dient/ te weten/ oft daeromme yemant voor on-
willich met waerheyt soude moghen ghehouden worden / dat
hy van Christo ende zijner ghemeynschap meer gheuoelen als
verstaen can: Ende oft yemant daerom des te meer oft te min
der ghemeynschap met Christo soude deelachtich zijn willen/
om dat hy strijdende oft ouertwinnende/ in Christo ghesien ofte
niet ghesien en wort. Want dat de ware rechtschapen kinderen
Gods/ in Godt verborghen zijn/ ter tijt van hare openbatinge
inden heerliken ende grooten dach der claerheyt onses heerent
ende Salichmakers / daer van soude wel eyghentlick also mo-
ghen ghesproken worden/ maer ick weet oock wel dat God se-
kere tijden ghehadt heeft / in welcken hy zijn volck oock inde
werelt wighemert heeft. Maer dat de ghene die sodanige wt-
wendighe merckteekenen ghehad hebben/ alleen de gene zijn
souden die inde ghemeynte Christi ghehooren / daer en soude
ick gheen iae toe segghen doruen: Ghelijck ick my oock schro-
men soude alle de ghene die sulcke merckteekenen deelachtich
gheweest zijn/ inde gemeynschap Christi te besuytch. Hier van
wilt-loopich te verhalen en soude wel tot het teghenwoordich
boornemen niet eyghentlick dienen. Maer also dit selue sonder
dat wel te verstaen soude moghen duysterder zijn / sal ick daer
van soo veel handelen/ als ick tot der teghenwoordigher mate-
rien nut ende nooddich te zijn/ beuinden sal. God heeft/ als ghy
lieue broeders beter wetet dan ick schijuen can / in Abrahams
een seker volck vercozen/ dat hy hem toe gheeyghent ende van
allen volcken met sekeren wtwendighen ghebaet ende manie-
ren

Col. 3.3

een van doen afghesondert heeft: Maer hoe sy alle Godt be-
 haech hebben/ dat hebben hare werckē betuycht/ ende de me-
 nichfoudighe straffen daer op volghende: dat beclaecht Godt
 tot Moysen als op het antwoordt der hinderen Israels / dat sy Exo. 19. 8
 wilden alles houde wat God gebodē hadde/ Och/sprak God/
 ofse alsulckē hert hadde: Dit maerten bedroeft allen Prophetē/
 dewelcke hier teghen te roepen/ hen tallen tijden hen bemoeyen
 moesten: en stelde den puerighen Eliam in so grooten onvrede/ 1. Reg. 19. 18
 dat hy meynde niet een ouerghebleuen te zyn van de seuen duy-
 sent die noch in Israel ouer gebleuen waren: Ende dit is het sel-
 ue daerom Christus en zyn weerdighe voorlooper haerlieden Mat. 3. 7
 so hert bestraft hebben. Ende dewyle dit also warachtich is/ so 22. 23
 moet onwederspreckelich volghen dat sy niet alle der ghemeyn-
 ten Gods inder waerheyt ingelyft geweest zyn/ die int wterlick
 verbont ende met wtwendigen teekenen wtghemerct waren.
 Want hadden sy in Godts gemeynte warachtich gheweest/ so
 en hadden niet geschieden mogen dat sy God souden mishaecht
 hebben/ dewyle in zyne ghemeynte niet dan ghenade/ gunste en
 welbehagē is. Het is soude yemant mogen seggen/ die de waer-
 heyt seggen soude/ haer eygen en niet der teekenen schult ghe-
 weest/ dewyle sy de selue die God wel ingeset hadde/ misbruyct
 hebbe. Maer die het teeken misbruyct en mach in sulcken mis-
 bruyck niet ghemeyns hebben met Godt/ met welcken wy soo
 veel ghemeynschaps hebben/ als wy int zyne bliuen. Ende die
 met God ghemeenschap hadden/ die waren alleen de ghene/ by
 wien het recht gebruyck der teekene was: Also dat niemant in
 der ghemeynschap was van wegen der teekenen/ maer dat de
 gene die de teekenen recht gebruycten aen der godliker ghe-
 meynschap deel hadden. Niet te min die ghebruyckers der teec-
 nenen worden wel voor een besonder volck Gods aengheffen/
 gheacht ende in weerden ghehouden/ maer sodanighe der men-
 schen achttinghe ende weerderinghe en is buyten die waerheyt
 niet dan een ydel waen geweest. Ende so weynich als waen wa-
 rachtighe wetenschap is / mach oock die ydelheyt bestaen in
 waerheyt: daerom die inder waerheyt buytē Gods gemeyntē
 waren/ den seluen heeft het aensien der menschen niet dan een
 schyn sonder wesen gemaect: Dat sy dan niet alle die na dē vlee-
 sche Israелiten waren/ hoe wel die merckteekenen des wtgeson-
 derden volcks Gods gebruyckende nochtans inder ghemeynte
 Godts te zyn noch voor Godt noch ten aensien der menschen
 hebben

Sendtbrief

hebben inder waerheyt gherekent moghen worden: Daer aen
 oft wel gheen twijfel vallen mocht/ soo staet dit noech te besien/ of
 doch yemant buyten den schijn volcke voor lidmaten der ghe-
 meynen Godes te recht souden bekend worden moghen: Hier
 meyn ick wel dat gheen swaricheyt vallen sal/ te weten/ of die
 wt Israel niet gesproten/ maer hen by ghecomen ende van haer
 lieden opgenomen wesende/ oock der gemeynen Godes toege-
 rekent souden worden: want de wijs sy die teekenen/ des volcks
 Godes met hen lieden ghemeyn hadden/ hebben sy oock sonder
 twijfel in ghelijcker estime oft achttinghe ghestaen: Maer hier
 soudet hem by auontueren stekē/ oft oock yemant vrecmt vande
 borgherschap en ghemeynschap des wtwendigen Israels zijnder/
 voorē lidmaet der gemeynen soude behoore geacht te worden.
 Voorwaer voor menschen oogen hebben sy niet mogen voor lid-
 maten bekend wordē des lichaems van den welckē sy indē schijn
 vrecmt warē/ maer ist also dat sulcken lichaem heeft van eender
 aert metten hoofde wesen moete/ heeft oock dat lichaem niet an-
 ders als inden geest bestaen mogen/ en de lidmate des seluē met
 geestelicken oogē gesien moete wordē. Daerom die gene die met
 haren hoofde inden geest vereeniget ware/ dat zijn sonder twijfel
 geweest die int verborghen Joden waren/ daer Paulus in den 2.
 totten Romeynen af spreekt/ offe wel met gheener wtwendigher
 besnijdinghe voor openbare Joden gemeret waren. Ende voor
 waer het ooghen-schijn der menschen aengaende/ soo hebben wy
 onlanc bewesen / dat het schijn inder waerheyt niet en doet tot
 het wesen/ also dat ick dat selue noodeloos achte te zijn om te we-
 derhalen / nochtans moet ick soo veel hier by voeghen die wijs
 daer in voornamelick die sake bestasende is/ te weten/ dat wy daer
 op wel behooren te letten/ wat teghemvoordich onse propoost oft
 voorsziet is: Ick en vraghe niet oft yemant in menschen ooghen
 voor een lidmaet der ghemeynen soude mogen ghelouden wor-
 den/ vanden welcken hy doch inder waerheyt geen deel en heeft:
 want wie is daer tegē geweest: Maer oft yemant die inder waer-
 heyt buyten de gemeynen Godes is/ ten aensien en oordeel van
 anderen mensche/ soude mogē warachtich daer binnen zijn/ of ter
 contrarie. So dat yemant segghen woude/ dien soude ick wt lief-
 de der waerheyt moeten antwoorden/ dat die menschen vant we-
 sen inder waerheyt/ met onwaerheyt oordeelēde/ niet anders aen
 den dach gheuen als een oordeel der ydelheydt: ende gheurachte
 wat van een anderen soude wesen mogen/ gheuen antwoort van
 de

Sendtbrief

De ghebreckelickheyt ofte toevallen die in ofte aen hem schuen wa-
ren: effen als oft ic blind wesen de/ mijnē buerman inder Kercken
niet en saech/ dat men daerom soude seggen ten aensien des blinden/ en is die man inder Kercken niet. **¶** Nu ick wil weder keeren
tot het gheen dat ick bouen wt Paulo beuesticht hebbe/ aenghe-
mercke dat my soude moghen ghemooten/ als dat Paulus al
daer ghesproken heeft van menschen/ die welcke of sy wel der
woterlicken vontercken der Joden niet deelachtich geworden
waren/ nochtans door cracht des heylighen Euangeliums/ die
ghenade in Christo door den salichmakenden ghelooue aenge-
nomen hadden: hier en teghen en hebbe ick niet sonderlicks te
segghen/ so het alleen recht verstaen mocht worden. Want dat
daer gheen ander naem inden hemel oft op der aerden gheghe-
uen is/ waer door yemant salich soude moghen worden/ dan die
naem onses Heeren Jesu Christi/ beken ick van heren gheerne/
ende het is in mijn menichuoudighe druck ende bedroeftheyt
altijt mijn troost geweest: So bekenne ick oock/ ende het is my
een vreuchde te bekennen dat geen ander Euangelium tot heyl **Act. 4. 12.**
des menschen ghegheuen is/ dan dat selue/ daer door Adam in
zijnē val behouden/ verset/ gheheylt/ ende dat ten laetsten tij-
den/ als de brant der liefden Gods wtgebroken is/ alle volcken
daer met die aerde betoghen was/ door ghedronghen heeft/ en-
de is bekenit gheworden in alle hoecken der werelt: door dit sel-
ue Euangelium bekenne ick wel duylich/ dat alle die volcken
so buyten Israel in Israels tijden leuende salich geworden zijn/
so veel haerder God toebehoorde: Ende die zijn het alleen ghe-
weest die God toebehoorde/ inden welcken het Euangelium
plaetse hadde/ want sonder den dau van bouen ende den reghen
des rechtuerdighen/ houde ick wel/ Ja ben seker dat alle aerde
drooch ghebleuen is: wt die cracht des ghenadenspruyts/ wten
wortel Jesse/ ende nergheens elders/ hebben hare sap ghecregen
alle tellegghen/ ende gheen andere dan alleen die in sodanighen
boom ingeentert waer. Ick achte wel dat my hier in toe stem-
men sullen die ghene die my anders gheern teghen preken: die
welcke sose my oock hier in tegenspraken/ soudense recht heb-
ben met my oneenich te zijn/ want fondament in Christo wij-
kende: maer so wy inden seluen eenich zijn/ Lieue broeders/ wat
timmerlieden raden dan tot afbreken van een sodanige timme-
ragie/ die soo vast verbonden is: Inden voorghelēden fonda-
ment dan eens zijnde/ te weten/ dat alle vreemden want woterlic-
ken des

ken des huy's Israels/ int gemeen open hof der genaden Christi
 wel getraecteert worden zijn/ voor so veel haerder/ niet goet ver-
 trouwen/ te houē hebben comen willen: Souden wy dan in de-
 sen verschillen moghen/ dat Paulus op die tijt alleen ghespro-
 ken heeft/ als wanneer de gheheymenis Godes/ ende den raed-
 zijner verborghenheyt inder toecoemst Christi inden vleesch/
 door die vereendinghe des Euangeliums sonder aenken des
 wterliken volck Godes/ ofte anderer heydenen/ cont ghedaen
 is pderman / en den seluen der genaden deur gheopent is/ daer
 niet so langh alleen het volck van Israel besloten was: So wil-
 len wy ons dan nu in dit perck gheuen/ daer in wy sien maghen
 of die reden Pauli alsoo gheschapen zijn/ dat sy moeten alleen
 op zijne ende die volgende tijt/ ofte datse oock behooren op den
 tijt so verleden was/ geduydet ende verstaenden te worden. Pau-
 lus heeft voornamelijk inden aenghetoghen brief totten Ro-
 meynen voor ghenomen dit te beweeren / te weten / dat de
 ghenade Godes by zijner tijt oogghenshijnlich in Christi open-
 bare toecoemst verschijnen/ althijt in Christo ende door Chri-
 stum werckelich/ ende alleen totter salicheyt dadich geweest is:
 dit te bewijzen/ heeft hem oorsaeck ghegeuen dat by den Joden
 ghewaende voordeel totter salicheyt: Want als Paulus in the-
 gin zijns briefs beschreue hadde/ dat van hem gepredicte Euan-
 gelium te zijn een cracht totter salicheyt/ slondet in twijfel wat
 voor menschen alsulcken salicheyt eghen wesen soude: Allen/
 ofte sommighen: Paulus besluyt allen / om dat sy alle der son-
 den ende den vloech onderworpen waren: ende en wil hier de
 Joden niet wt ghenomen hebben/ die welcke meynden/ dat van
 weghen des verbonts voor haren vleesche ghemaect/ ende van
 weghen des wterliken honteeckens / sy alleen dat vereroghen
 volck ware/ een volck dat voor anderen God behaechde/ maer
 also het werck zijnen meester loofte/ en heeft Paulus wt der Jo-
 den werken hem geen meesterschap voor anderen volcken con-
 nen toestaen/ niet alleen van weghen zijner doen tegenwoordi-
 gher tijt / daer in nu die genade ghemeyn geworden was/ maer
 oock ten aensien der tijt die voorleden was. Want op den doen
 teghenwoordighen tijt / waer onbehoorlick gheweest het ant-
 woort by Paulo ghegheuen op het voorwerpen in thegin vane
 derde capittel gheselt/ want voordeel des Jodendoms ende der
 besnijdinghe/ welckes Paulus seyt groot te zijn: Want sy (de
 Joden) voor allen geloofte waren der gesproken Godes. No ter
 tijt

Act. 10. 43
Apo. 13. 8

Rom. I. 16

I. Cor. 24

Rom. 3. 23

Rom. 3. 2

tijt Pauli/ en waren dien Joden niet alleen/ maer alle andere volcken geloofte de woorden Godes/ wtgesproken vooz alle de werelt/ door den soon des alderhoochsten/ daerom dan Paulus met rechte mach gesept worden gesien te hebben op die tijt als Israell dat wtgesonderde volck was/ dat in het werelike/ voozdeel hadde van die sienliche openbaringhe Godes ende wat diergelijcken meer was: maer inder cracht effen het selue hadde dat oock andere in Christo open stont. Want also volcht int negende veers/ wat dan/ (vraecht Paulus) hebben wy voozdeel ghehad? Antwoort/ gheenins: want seyt hy/ wy hebben te voren oozsaech ghegheuen dat beyde Joden ende de Grieken onder de sonden zijn: Daerom ghelijet de sonde/ vers. 23. also oock de gherechticheyt in Christo ghemeyn is allen geloouigen sonder onderscheyt vers. 22. want (als daer na int 29. veers volcht) so wel als God der Joden alsoo is hy oock der heyden Gode in den seluen Christus: des welken mach nu openbaer gheworden was niet anders te zijn als sy werckede was by Abrahams tijden: die welcke effen dat geuinden hadde als int 4. cap. staet dat hy door den ghelooue salich werde: niet in/ maer oock vooz die besnijdenis/ vers. 18. Maer als nu Abraham het teekē zijns geloouens die besnijdenis ontfanghen hadde/ is hy een Vader geworden inder beloften der kinderen des geloouens/ de welcke nu het volck noch niet en waren dat sy eerst in belofte zaet werden/ fouden/ vers. 17. Het is waer/ dat die vleschelicke kinderen Abrahams door het teekē des verbonts alleen het wel behaghende volck Godes inden seijn ende in den schaduwē geweest zijn/ tot ter tijt dat die onwuchtbare als sy schenē te wesen/ ende was van natueren/ die nochtans inden geest bouen de nature alrijt voozbringhende was die vruchten der waerheyt/ ten laetsten oogenschijnliche gebaert heeft die vrucht der ghebenedijdinghe/ die welcke nu inder duy sternisse verschenen/ maer in den ghelooue alrijt int licht ghesien ghendooten ende inghenomen was: met welker vrucht Abraham selfs bevruchtet zijnde vruchtebaer gheweest is totter ewiger salicheyt. Also dattet alrijt staende en vast bliuē moet/ dat na die sienliche toeroemse Christi het volck so onvoozst int ghesicht quam/ inden seluen Christo ontfoulicht/ te voren ghemeynschap ghehad heeft: Want alrijt hy den ende gisteren den seluen Christus was: De wyl desen dan also is/ te weten dat Godt daer hy een bysonder volck hadde/ wt bysondevenaemcondigen gheslachten gesproken

Geb. 13.8

Bij ten

ten/also dat daer aen gheen twijfel vallen conde/ off sy waren dat
 eenighe volck der beloften/ nochtans/en dies niet te min/gheen
 behaghen aen hen allen/ ende daer en teghen sommighe bemint
 heeft ghehadt die vzeemt van sodanigen volck waren/ende van
 de teeckenē des seluen volcks/ die hen **G**od wtdrukkelich tot
 wtmerckinge verordineert ende beuolen hadde: so waert nu/
 daer het vleescheliche erfvolck **G**ods/ in een geesteliche ghesel-
 schap/ dat niet van vleesch ende bloet hercomen/ maer zyn be-
 sonder gheboorte van bouen heeft/ verandert is / niet vzeemt
 oft wy seyden/ nu veel grooter reden als doen te sien/waerom
 wy die ware gheesteliche ghemeynschap qualick wt den schijn-
 baren teeckenē souden onderscheydelich oordeelen moghen.
 Want ick bekenne wel dat **G**od oock deser zynner gheestelicher
 ghemeynten teeckenē by gheuoecht heeft / waer wt sy souden
 ghemerct moghen werden/ende so langhe dese teeckenē by der
 geestelicher ghemeynten gheduerich ende supuer gebleuen zyn/
 wil ick niet ontkennen/ofmen heeft wel so grooten reden ghe-
 hadt het volck **G**odes vingherwijfelich te kennen/ als het
 erfvolck van **I**srael. Want de welcke de geest met haer gantsch
 hups beroert heeft: op die welcke die geest **G**ods wterlich ver-
 schenen is: Dooz welcken die cracht des gheestes dadelich ghe-
 woicht heeft/ die cranchen te ghenesen/die dooden leuendich te
 maken: wederom die siende te verblindē/ende de stercke doot te
 laē/ wat soude die meerder getuygenisse der ghemeynschap met
 den gheest **G**odes ghehadt hebben? Maer als nu dese wonder-
 teeckenē opgehouden hebben/ ende die nacomelingen met der
 tijt van die supuerheyt der leer ende des waren ghebruycks der
 sacramentelicher teeckenē afgetreden zyn/ also dat ten laetsten
Sinte **P**ieter schip (dat hem vanden **H**emel by manieren
 van spreken ghesonden was) wederom vander aerden op ghe-
 toghen was: ende nu ten laetsten dooz **G**ods ghenade ons een
 goeden wint gedient heeft/om weder met **S**. **P**eter te scheep te
 gaen/so hebben wy nochtans dat wterliche schip der ghemeynte
Godes weder op te bouwen groote swaricheyt gevonden:hier
 heeft sich een ontallickē hoop van werclieden gheopenbaert/
 ende een yeder heeft sich met de teeckenē der rechter leere **C**hri-
 stiende der **S**acramenten int bysonder wt ghemerct/ ende sich
 vooz anderen beroepen van zyn commissie. Hoe wel nu niet
 dan een rechte leere is/ een **D**oopsel in den **H**eerē **C**hristo (ghe-
 lijck een **C**hristus ende een waerheyt is/ gelijk wy bouen bree-
 der

Act. 2.2
 Act. 3.6
 Act. 9.40
 Act. 5.5

het verhaelt hebben) nochtans also een yeghelick hem van de
 waerheyt beroemde / ende des roemens haluen niemant te
 maerder is / soo moest het oordeel den gheeste ghelaten worden /
 de welcke eenen yeder in zijner conscientie wel ghetuyghemisse
 gheeft / maer by een sehere mate / ende daer met een ander in
 zijn eyghen conscientie niet soude moghen ouerslemt worden.
 Dit aldus aenmerckende en niet anders verstaende / dan dattet
 oordeel van dien / gheestelick inden Gheest verborghen leyt /
 daer ick nu tot die opbouwinghe des veruallene schips wette-
 lick mede beroepen was / ende speurde dat onser veel in een
 schip met den heere Christo / op den wech der salicheyt waren /
 die alleen om het velteecken (alsoo te spreken) ende diergelijcke
 twisten / heb ick geenen beteren raet vinden connen / dan dat so
 veel onser in dat alleen heel-vrenghende schip der ewigher ge-
 naden onses heeren Christi / eens waren / wy malcanderen ont-
 besondere opinien wille / die tot der schipvarenden verderf niet
 en strecken / lieuer int zijne te dulden ende dragen om eenicheyt
 int schip te behouden / dan dat wy van wegghen der oneenicheyt
 alles ouer stier laten loopen / of die vianden in de handen vallen
 souden. By exempel soude dit by geualle mogen claerder zijn.
 Ick neme / dat wy in een schip zijn om die vryheyt des vader-
 lants te bewaren / of nu hier in eenighe soldaten waren / die om
 eenighe redelike ofte misshien oock om verwaende oorsaken
 wille / niet souden dat ghemeyne velteecken draghen willen /
 maer een ander coleur hebben wilden : oft dat oock yemande
 gantsch gheen velteecken aen hem lijden soude / ende nochtans
 in allen anderen stucken / liefde en viericheyt tot der ghewensche-
 ter vryheyt bewese / ende hem voor zijnen viant mannelick ghe-
 bruyete : Souden wy ons dan om de bouen ghenoeemde oorsa-
 ken wille van sodanighe getrouwen soldaten scheyden / ofte als
 quade patrioten / niet by ons neme willen ? Item als wy daer in
 eens waren dat wy eenē syden wint hebbe moesten : soude wy
 ons dan daerom scheyden / dat wy niet gelijck en verstonen en
 wisten welc zyden / westen / noorden oft Oosten waer / en van
 waer den wint comen soude : voorwaer so doende / souden wy
 ons de viant te spot biedē / en het schip met lijfen goet verliesē.
 Tgene nu dat ick dus langhe van het ware wesen der gemeyn-
 schap Christi in Christo / ende van onsekerheyt des oogē schijns
 verhaelt heb en wil niemant also verstaen / als of ick daer met
 den verwendighen der gemeynten dienst ten achter stellen ofte

vermaeden soude willen/want ick selue een dienaar der kercken
 Christi nu inde 21. jaren geweest/ende oock noch door Gods
 genaden ben/ende derwel in vryheyt met goeder conscientien
 seggen/dat ick in mijnen dienst/na mijn cranch vermogen/met
 goeder trouwen verkeert hebbe: ende staen oock rechtvoor
 daertinne stil/niet daerom/dat ick my beswaert vinde mijnē w
 wendigen dienst te bedienen: Maer op dat ick my eerst vande
 vlecken/die my niet met waerheydt/maer wt eenen ydelen
 waen/aengestreckē sijn/soude supuerē. Maer op dat onsen dienst
 niet en soude ghelastert werden/als of die seluighe int v
 ende niet int opbouwen bestaende waer: Mengesien niemant van
 ons allen/om ons een eygen kerck te bouwen en te versamelē/
 gheselt is/maer wy veel meer alle te samen daer toe verorpen
 sijn/om die ware kercke Christi te beuorden: Soo hebbe ick
 ghemeync als ick noch meyne/dat wy ons voo:namelick hier
 in te beneestighen hadden/om den heere Christo soo veel ons
 mogelick is veel volck toe te brengen/ende niet om yemant on
 rypelick buyten Christum te stellen/de welke inder waerheyt
 wel daer in wesen mochte. Tot den eynde is het gheschiet/dat
 ick noodich gheacht hebbe vast te houden/dat die inder waer
 heyt inder ghemeynte sijn/die met Christo deel hebben: Ende
 also een erf Israelyt niet altyt een waer Israelyt en was: dat het
 ons dan oock/die gheen veruolghent wterlick erf Christen
 dom gehad hebben/veel meer int oordeel/dat niet vaster dan
 op wtwendige teekenen gefondeert ware/wel soude seelen mo
 gen. De wyl onse heere en meester ons gesondē heeft om te ge
 nesen die cranche in zyn gasthuys liggende/souden wy qualick
 doen de ghene buyten te sluyten/aen dien wy noch souden mo
 ghen twiselen of se oock met der waerheyt daer in behoorden.
 Ende wy hebben macht ontfanghen te besorgen die cranken
 des heeren/niet na onsen eyghen appetijt/oft met sodanighen
 wāteren als wy selfs souden distileren willen/maer hy heeft ons
 ghegeuen een bus met olie der barmherticheyt/en wyl om die
 wonde te reynighen/ende niet corosif om dat vleesch wt te bij
 ten. Daerom het my altyt teghengestaen heeft/dat als het vier
 noch nauwelijcx aen het wterste tipken vanden vinger gheco
 men was/men van stonden aen al te rou toe ghelooopen heeft/
 om niet af snijdinghe te beletten dat het vier niet en mocht aent
 hert comen: en ick hebbe my laten duncken dat ick niet qualick
 voo: hadde/om het wtwendige geswel met/so veel mogelijc is/
 saech:

2. Co. 6.3

2. Co. 13.10

2. Th. 11.2

Rom. 9.6

Heze. 2.7
 Deut. 2.8.

mar. 16.15

faechte plaesters also te genesen/daer met lichaem niet ontsiet
 worde en het lidmaet des ghebyers te minder houden mochte.
 Hier en wil ick nochtans niet staende houden dat alle affnijdin-
 ghe soude onbehoorlick zijn/ want beter een lidt verlozen/ dan
 het gheheel lichaem inden doot ghebracht: ende daer met gheen
 huys te houden en is/ wie soude die in zijn huys in den willen?
 Maer ick spreke van lieden die gheern met ons huys houden
 souden/ soo wy ons gheuoechlick wilden schicken/ ick spreke
 van menschen die ons geern liden souden/ soo wy alleen haer/
 niet moettwillich onuerstant/ draghen wilden: Die oock int ge-
 meyne voornamelicke mercktecken des woorts Christi met
 ons eens zijn/ doch moghelickerghens int verstant dolen: Ja
 van dien menschen spreke ick/ die oock het schip der wterlicke
 ghemeynen/ ofte sienlichen Kercken in den gronde niet en be-
 gheeren te seylen/ vanden welcken oock etlicken die plancken
 des schips dat is de lidmaten Christi/ teghens den ghewelt der
 bloetgierighe/ Roovers by een ghehouden hebben: Die sels
 de Kercken voorstaen/ ende de Dienaers der seluen met on-
 derhout besorghen: Van den genen is het gheweest daer van ick
 hier bouen gheseyt hebbe/ oft sy met eenigher bescheyden-
 heyt souden geseit mogen worden/ buyten der ghemeynen te
 staen/ ende waerom doch? Ist om dat sy niet eenerley tecke-
 nen met dien van binnen ghebruycken: Maer wie is oyt so on-
 beschaeamt gheweest die yemant van de ghene die des Keysers
 beuel hebbe in hare ampts bedieninge/ eere/ goet ende deuch-
 de bewissende waer/ ende haer luyden goet tractement dede/
 daerom souden willen schelden/ als van des Keysers hof ver-
 ureemt te zijn/ om dat hy wtwendichlick also als gheene beuel-
 hebbers hem niet en ware draghende? Wy en is niet onbekent/
 dat wy hier spreken van teckenenen/ die niet na eenich beuel-heb-
 beren ofte onderdanen appetijt bedacht/ geuondē/ en gebruyct
 werdē/ maer die sels die Ouerste Heere der heerscharen veroz-
 dineert/ ingheset ende statichlick geboden heeft/ statichlick (seg-
 ge ick) om wt te sluyten alle permissie toelatinge en die daer wt
 souden mogen befloten worden des ghebruyck vryheyt: Maer
 die dan in dit ghebruyck salet/ die ouertreet het gebode Godes/
 die het verachtet/ is gheener menschen maer een verachter Go-
 des: Tis waer ende ick en heb daer niet teghens/ niet te min be-
 hoeft dit oock wel te rechte eens nadenckens/ of dit/ namelick
 niet recht voor een verachtinghe der gheboden Godes mach
 ghehou-

gehouden worden/ als yemant het gebodt nalaet niet wt quaet-
willige wraetheyt noch wt achtloose lichtueerdicheyt of dier-
gelijcken/ maer om dat hy twijfelt of het ghebodt oock so wijt
ende breeet soude te verstaen zijn/ als het hier ende daer getogen
wert: Ende daer nu het rechte ghebruyck des gebodts in twij-
fel staet/ soude dan yemant misdoen/ dat hy lieuer in dese twij-
fel wilde stille staen/ dan in onsekerheyt deser of gener meynin-
ge by valden? Wy en twijfelen in onsen doen niet/ des wy inder
kercken ghewis zijn/ so mocht oock een ander segghen. Ende
daerom dat sy dat segghen/ coemt ouer al de schrydinghe ende
scheuringhe so groot te zijn. Maer of yemant hem verskeret
hout/ so en volcht nochtans daerom niet altoos een gewisheyt
die onbedriechlich is. Want sal yemants verskeringhe recht
zijn/ soo moet sy vande geest Godes hercomen/ die alleen rechte-
sinnich is. En wederom (dat geschieden can) so de verskering-
ge wt eygen dichtinge/ ende wt eenen vassen waen ofte opinie
is/ wat is sy dan anders als een stercke cranckheyt/ waer mede
die mensch sonder twijfel bedrogen wort? Die welcke dan dese
des heyligen gheestes verskeringhe in haer niet vinden en con-
nen/ doen die niet beter haer stille te houdē als buytē de verlich-
tinge des geestes/ (die welcke hen liede noch in dit stuck verbor-
ghen is) die teekenen die gheestelich zijn te gebruycken: Maer
soude nu yemant hier willen segghen/ dat die ghene/ den wel-
ken die gheest het rechte verstant des ghebruycks der teekenen
ghesloten ende verborghen heeft/ van der geesteliche ghemeyn-
schap verureemdet zijn. Soo mocht yemant antwoorden/ seg-
ghende: Maer wien heeft dan die heylighe geest gheopenbaert
het rechte verstant? Den genen die de letter hebbē: Men vraecht
naer verstant van die letter: die letter heeftmen wel al ghelijck/
maer verstantmen se al ghelijck so en sonder geen verschil meer
zijn. So is dit dan nu inden raedt des geestes verborghen. Hoe
wel ick gheeren belijde/ dat wt de wercken/ die mensch oock
menschelich bekennt wort/ daerom ick oock segghe/ dat die gene
die hare eyghene wercken melden niet Godloos te zijn/ wy van
den seluen oock het oordeel te gheuen hebben/ dat wy wt den
wercken scheppen mogen. Ick hebbe voormaer al te met ghes-
ien dat de gene die sich int wtwendich kercken ghebruyck sit
hieldē/ velen van ons anderen in een deuchtsaem leuen niet sou-
den gheroken zijn/ ende my is meer als eens voorgecomen dat
sich anderen aennemen voozdeel vooz ons te hebbē/ om dat het
ver.

Veruolch ouer sake van religie een vrucht van dese leere ware/
 van welken lasier dat wy onse werck souden moghen supuer
 houden/ hebbe ich met mijn groote moeytē costen ende arbeyt
 my den ongunst op den hals ghehaelt/ inden welken ich noch
 tegenwoordich ben stekende. Maer om nu wederom te comen
 tot onser materie: yemant soude moghen seggen/ dat het prin-
 cipaelste werck der ghelouigen het gheloof selfs sy aengheffen
 niemant sonder geloof **G**od mach behagen: Dat niemant son-
 der twarachtich gheloof **G**odt behaghen en mach/ is soo verre Heb. 11. 6
 van daer dat icht soude willen versake/ dat ich oock alle mynen
 grondt des waren wesens der ghemeynten **C**hristi in **C**hristo
 gheleyt hebbe. Den welken niemant sonder gheloof/ dat is/
 vast betrouwen vercrighen ende bewaren mach: maer soo het
 warachtich gheloof int gemoet leyt/ ende van tgemoeft wt **G**od
 in **G**od climt/ so heeft de mensche daer niet wt te oordeelē/ vooz
 ende al eer sulcke gheloof (die niet altijt mach verborghen zyn/
 ende is den menschen als een licht te openbaren beuel gegeven/ Mat. 5. 16
 op dat sy onsen wercken kennen souden goet te zyn) in wercken
 der liefde wtzaeck/ maer hier van is nu so dickmaels verhaelt
 dattet v by geual te lesen sal beswaerliker zyn/ als my te schry-
 uen/ namelick: dat in welken wy wt sulcke hare wercken een
 licht der ghenaden speuren/ van die ghemeynschap die wy met
 onsen Heere **J**esu **C**hristo hebben/ niet moghen buyten sluyten:
 Ende die is ghesept/ so veel aengaet den salichmakenden geloof-
 ue. Maer nu aengaende den gelooue die inde historiale kenni-
 se ende wetenschap gheleghen is / wat soudenmen doch daer wt
 staende houden willen? Dat niemant met den geest **G**odes sou-
 de ghemeynschap hebben moghen die erghens in deser kenni-
 se seelende beuonden worde? Maer van wat dingen is dese ken-
 nisse? Is het een kennisse ofte wetenschap van alle tghene daer
 van **G**odes woort vermeldet? **G**odes woort betuyget ons dat
Christi rijck gheestelick ende niet van deser aerden en is. Dit Joan. 18. 36
 en hebben nochtans die Discipelen niet bekent / de welck van
 wegen der vleeschelicker maetschap ter rechter ende ter linck-
 ker hant sitten wouden. Ende wat hebben doch de Discipelen Mat. 20. 21
Christi van die gheestelicke ghedaente des rijcks **C**hristi/ ende
 dat hy doozteruyce moeste ingaen inde glorie/ verstaen so lan-
 ghe sy met **C**hristo opter aerden verkeert hebben/ hoe veel oock Luc. 24. 26.
 die **P**ropheten te beuoen daer van hadden ghesproken? **G**ods
 woort betuycht ons dat in **C**hristo soude ghebenedijt worden
 alle

Sendtbrief,

Esa. 9. 7
Eph. 2. 12
Act. 2. 16

Joan. 15. 15
Joan. 16. 27
Joan. 13. 33
Joan. 20. 17
Marth. 9. 15
Mat. 5. 13 /
ende 14

2. Cor. 5. 17.

alle volcken / onder den welcken sonder twiſſel die Heydenen /
de welcke te vozen inde duyſterniſſe geſeten / en dat groot licht
in Chriſto gheſien hebben / tot een volck Gods geworden zijn /
dat te vozen geen volck en was / ooc verſtanden werden: Noch-
tans heeft Petrus hier van / als hy de ſpreucke Ioelis aentroc-
ke / ſo veel gheweten als die ſelfs niet en verſtande wat hy ſey-
de. Is dit nu dan alſoo warachtich / te weten / dat de hiſtoriale
kenniſſe vanden voorszeyuen ſaken totter ſalicheydt van noo-
de geweest is: ſo hebben / ſonder die ſelue kenniſſe / noch Petrus
noch de ander discipelen ter tyt hares onuerſtants moghen ſa-
lich zijn / want dat alleen totter ſalicheydt van nooden is / ſonder
welcke men niet ſalich worden noch Godt behaghen can: Nu
zijn beyde Petrus ende de discipelen oock in tijden deſes hares
onuerſtants ſalich geweest / ende hebben Godt behaecht: Want
Petrus hadde den heyligen gheest ontfangen / den keytſman tot
der waerheydt / den troofter der benouder conſcientie: ende de
andere Apoſtelen alle / wtghenomen Judam den verrader / heb-
ben met Chriſto omme gaende / hem wel behaecht / daer van hy
wonderſchickelich ghetuycht: Ick heb v lief / Item mijn Vader heeft
v lief: Ick heb v wtuercozen: daer hy ſe noemt te zijn / zijn broe-
ders / kinderkens / kinderen der bruyloft / ſout der aerden / licht
des werelts / van de werelt afghesondert / vercozen ſchepen tot
den woluen / etc. Iſt dan nu van ſoo hoochwichthighe ſaken / als
van die cracht der verloffinghe Chriſti ende vande gheſtalte-
nis des rijck Chriſti / daer voornemich alle de Schrift op ſiet / de
hiſtoriale kenniſſe oft wetenſchap niet van noode gheweest:
Wat mogen wy dan ſeggen / dat yemant daer om der gemeyn-
ſchap des heylighen gheests deruen ſoude / om dat hy niet en
en heeft gewiſſheyt van tgebruyck der wtwendigen tecken-
en. Die niet gheloof / bekent en verſtaen hebben / het ſluck daerom
Chriſtus geſtoruen was / ſullen Wilaren der kercken ende lich-
ten der werelt gheweest zijn. Ende die onſe kercke onderſteu-
nen (alſo te ſegghen) voozderen / boeden / cere / ende liefde bewij-
ſen / die ſullen moeten (weet niet om wat verſtants) bruyt ſtaen /
ende niet weerdich zijn om broeders / ſiſters / lidmaten / etc. ge-
noemt te worden / iac alleen dat ſy ontbeeren die woterſclike din-
ghen die int rijcke Chriſti / waer in die nieu creatucre gelt / ende
gheen beſnijdingh oft voozhuyt / (ick mach ymmers ſulck met
Paulo wel ſpreken) totter ſalicheydt niet en gheliden. Nochtans
verſtae ick Paulum aender plaetſen alſo / dat de tecken- en van
weghen

Sendtbrief

weghen des ghebots groot van weerden niet voor niet te achten
 zijn met den goddeloosen die by Syrach's tijden spraken/
 waerom is den eenen dach beter als den ander etc. Maer dat
 in haer selfs die teekenen niet en vermogen/ende gheen cracht
 noch leuen tot den wech des leuens hebben/wesende alleen aen-
 wijsers ende mercken der ghenaden/ die ons totten leuen bren-
 ghende ende behoudende is. Daerom so yemant dese teekenen
 soudent totten beteckenden moghen aenstootelich zijn/ dese al
 waert dat sy sich onthouden mochten/en soude ick daerom niet
 douen buytē sluytē/so sy anders niet andersins merckelich be-
 wisen des beteckenden manghel te hebben. Maer die sich van
 der ghemeynten Christ scheyden/ Christum en zijn woort ver-
 laten/ghelick sodanighen gheweest zijn/ van welken Paulus
 elders schrijft/ die en gaen ons hier niet aen/ want wy spreken
 van lieden by ons te behouden die de ghemeynte Gods niet en
 verlaten/niet en lasteren/maer veel meer den selue noch by ende
 voor/laen: soo en wil ick oock hier niet teghen spreken ofte de
 teekenen inder waterlike kercke Gods tot de wedercoemste
 Christi/ niet ghebruyct werden sullen. Want oft wy wel by ex-
 perientie oft cruaentheyct gesien hebben/dat het ghebruyck der
 sienlicher teekenen niet altijd heeft moeten ghercontinueret
 worden/aenghesien wy voor so veel hondert jaren niet dan een
 misbruyck der teekenen bekennen comen/ waer van wy ach-
 ten nutter gheweest te zijn/ sich te onthouen/als de selue te mis-
 bruycken. Ende wy oock noch heden soacchs/ den ghenen die
 in sodanighen plaetsen woonen daer sy het recht ghebruyck
 vanden niet hebben comen/ achten veel beter te zijn/ in raden
 hen lieden oock lieuer sich gantschelich daer van onthouden/
 ende vant ghebruyck van dien lieuer haer leuen lanc te bliuen/
 ende also te steruen/ als qualich te gebruycken/so en is doch by
 my noyt in twijfel gheset het ghebruyck der teekenen/ der
 welker ick my selfs (het misbruyck af gheset zijnde) voor een
 wordeelder bekenne/ende dat in gheen ander meyninghe als dat
 ick het noch ter tijdt naemijn beste verstant in mijner conscien-
 tie alsoo voor recht verstaet: Maer de draghe en was niet van
 mijn verstant/ maer van anderen te draghen in haer verstant.
 Ende de wile wy comen van Paulo te spreken/ so derf ick wel
 wy wt spreken/ dat mijn gheuoelen niet en is dat hy Paulus/
 die om de tweedracht die onder den zijnen was/ sich verblif-
 den dede/ dat hy niet dan een hups ende twee personen ghe-
 Eij doopt

1. Cor. 1. 14

Marc. 9.38

doopt hadde/ soude hy de gene die het Euangelium Christi aenamen/ daerom gedacht hebbe voorleden der gemeynten tonthennen/ om dat sy lieden van wege der partydschap begeerden stil te houden/ daer hy oock den partydighen/ in dat stuck der liefden missende/ niet vander ghemeynten afghetwesen/ dan alleen conigher maten noch vleeschelick gheoordeckt heeft. Maer hoe sou dement doch maken? Christus op der aerden/ hoorende van eenen/ die in zynen des heeren Christi naem/ de Duyuelen wtwerpt/ ende hem nochtans niet na en volghet/ (welck wy niet qualick mochten wtlegghen/ van den ghenen/ die gheen wterlicke ghemeeenschap met hem en hielden) heeft Johanni/ dien dat mishaechde/ wel wtduchelick beuolen/ hem daer in niet te weeren/ oft te verbieden. Ende heeft tot beuestinge zyns beuels dese reden gebuyet/ wie niet tegens my en is/ die is met my. Hy (de Duyuels bannet) is niet (wil Christus segge) tegen my/ aengesien hy in mynen name bannet/ daerom is hy met my/ verbiedt hem daerom niet int gunt/ daer in hy met my is: Dese sekie reden/ om dat ick oock ghebuyet hebbe/ te weten/ dat die ghene soo Christum bekennen/ zyn woort beminnen/ sich in haer leuen niet Christeloos bewijfen/ het volck Godes int werck Godes voorstaen/ niet teghens Christum zyn: ende daer wt besluten hebben/ dat sy dan oock met Christo zyn/ ende als leden/ tot het lichaem der Christelicker ghemeynten behooren: Lieue/ wat is hier al aen mis daen gheweest? Hierom ben ick als een scheurmaker gheproscindeert/ van mynen innerliken vrienden/ (daer voor ickse hielde) ouer die straten ghedraghen/ voor eenen lasteraer Godes/ ende zynet ghemeynten wtgheroepen ende verachtet/ ende meer als met Ezels last beladen gheworden/ welcks ick nochtans daerom niet verholen/ om het oude wroch wederom op te reppen/ dwelck ick van herten begheert hadde/ dattet als inder affchen hadde moghen begrauen bliuen/ soo sommigher partydicheyt/ sulcks hadde lijden mogen. Maer also ick genoodicht ben/ desen brief te schryuen/ soo is gheen dinck also seer van nooden gheweest/ als d. E. wel te doen verstaen die werckende oorfake: om vant ghewerchte/ met meerder verstandt te moghen oordeelen.

Sulcks dan doorsaech gheweest zynde/ waeromme sommige my also vervolcht ende na ghetaecht hebben als gheseyt is: nae dat ick nu int Jaer van tachtentich in Januarij/ ende Mayo/ niet om yemands te beleydighen oft te terghen/ maer om mijn eer/ goet

Sendtbrief

goet ghericht/ ende dienst/ vande veelderley calomnien/ so ouer
al wtghespreyt waren te beschutten ende te beschermen/ heb ick
mijn boecken onder den titel van Apologien in druck gegeven:
Ghelijck coets te vozen mijn Heeren de Magistraet tot Leyden
int Jaer tseuentich neghen/ op haer zyde by sekerre Justificatie
ghedaen hadden: Soo is het soo verre van daer gheweest/ dat de
smoock der oneenicheyt by den quaetwillighen/ niet reden ende
bescheydenheyt heeft mogen ghedempt werden/ dat sy oock dies
te meerder zijn verhittet gheworden. Ende de wijs mijn Heeren
een bysonder verschil hadden/ met den ghedachten teghenspre-
kers/ belanghende den Kercken-raet: daer in haer eersaemheyt/
sich onderstaen hadde/ te willen een seggen hebben/ waer tegens/
de wijs ick wt billicken reden my niet stellen mochte/ was den
haet teghen my ende mijnen dienst te meerder: Daeromme vol-
ghens de selue mijne Heeren der saken eenmael een/ ende hebben
willende/ is het met beyder zijden bewilligunge soo verre gheco-
men/ dat de selue aen sommighe/ soo Poletijche als Kerckeliche
verstandighe mannen/ ghecompromitteert ende ouerghegeuen
is geworden: By welcken de wtsprake oft goetduncken tot voor-
deel van mijn Heeren ghedaen zijnde/ is besloten/ dat alle de
voorzeden dinghen souden vergheten zijn/ met sodanighe condi-
tie/ dat de aenclaghers vande Magistraet souden haer schult be-
kennen: Ghelijck ick daer en teghen my verclaerde/ van allen
haet ende rijt op haer lieden ontschuldich te zijn: onderwoypende
mijn boecken het oordeel van yeder man int besonder/ ende int
ghemeyn allen Classen ende Sinoden/ om van mijn leer reken-
schap te gheuen/ ende met Gods woort ouertuycht zijnde/ af te
staen: dit is gheschiet den xxix Octobris/ Anno lxxx. Ende hier
mede was ick nu ghetroost/ ende hadde gantschelick ghehoopt/
dat alle swaricheden soude nedergheluyt zijn ghebleuen. Gelijck
oock mijne teghensprekers/ my opentlicken voor de ghemeynte
de hant ghegheuen hebben/ in teecken des vredes/ ende metten
mont betuycht hebben/ hare hoop te zijn/ dat de voorszedenen stoot
ende oneenicheyt/ een oorsaek van grooter liefde gheuen soude.
Maer het heeft hier wel gebleeken/ dat ettelicke van onse weder-
partij/ meer ghesocht hebben/ stof van meerder twist/ ende om
haer wanen op te pronckē/ dan sy liefde bewesen totter eenicheyt.
Want soo haest inden voortuolghenden Mayo/ Anno lxxxi. te
Middelburch een Rationael Synodus (als zijt noemē) beschre-
uen was/ ende mijne E. Heeren ons lieden den Kerckendienaers

E iij

wel

welerpreffelick verbodt ghedaen hadden / om ons inden natie
 van dese kercke niet te veruoozderen derwaerts te gaen. Soo
 ben ick van haer lieden verscheuen ende geciteert worden / om
 van mijn leer na wtwijfinghe des compromis / ofte arbitrale
 vereeninghe / rekenfchap te gheuen. Hier ben ick nu niet onwil-
 lich / maer van herten toe bereyt ende gheneycht gewest / ende
 ben op mijn eygen costen tot Middelburch op den Synodum
 ghecomen. Ende als ick nu daer ghecomen ben / heb ick eer ick
 my met haer lieden int ghespreck gheuen woude / te vozen wel
 wdrukkelick besproken ende verclaert / dat ick haer lieden niet
 en kende voor mine rechters / ende daerom my haren oordeel
 ende censur niet en gedacht t'onderwerpen / maer dat ick ge-
 men waer om met haer liede / als mine medebroederen / en me-
 derwerchers in twerck des Heeren / te confereren / ende met Go-
 des woort / in mijnder consciencie van onrecht gheleert oft ghe-
 schreuen te hebben / ouertuycht zijnde / naer wtwijfinghe der ar-
 bitrale vereeninge wtgesproken den xxix. Octobris anno lxxx.
 mijn schuldt te bekennen / het onrecht vazen te laten / ende der
 waerheyt plaetse te gheuen ende te volghen. Soo ist nu daer na
 gheschiet / dat sy onder andere my ouer ghegheuen hebben vijs
 propositien / toucherende de leere / ende daer na noch vijs andere
 de disciplijn aengaende / om by my aenghenomen ende betee-
 kent te werden : Hoe wel my nu niet en docht dit van alle be-
 swaernisse vry te zijn / nochtans ouer leggende dat de selue pro-
 positien in haren rechten verstandt wel souden connen ghedul-
 det werden / heb ick (den welcken om geen strijdwoort te doen
 was / ende dwelck met alle manieren soo veel als ymmer mo-
 ghelick was / den vrede na iaechden.) my door eenen goeden
 vrient / de welcke meende / dat alle twist daer mede ter neder
 ghelept soude zijn / soo verre ouerredden laten / dat ick de voor-
 genoemde articulen aenghenomen / ende onderteeckent hebbe.
 Dit nu aldus gedaen zijnde als ick meynde dat alle dingen wel
 waren / ende wy minnelick van malcanderen souden gheschey-
 den zijn / als int fondament der leere eens zijnde / so ist geschiet /
 dat sy sententie van vonnisse teghens my ende mine Apologie
 deur hare president Arnodum Corneli tot Delft hebbe wtgespro-
 ken : waer ouer als ick my (gelijck het billich was) beswaert ge-
 vonden hebbe / als die met Gods woort noch int alderminste
 niet en was ouertuycht / so hebbē sy my daer na eē tegenstellin-
 ge by den president des selue / en Henrich Corput opten 19. des
 seluen

Sendtbrie

seluen Jaers / ende ter voorszreuen plaetse onderschreuen be
handiget / de welcke als ick ghelesen hebbe / heb ick wt de selue
en wt de voorgaende procedure welghesien / en bemercket / hoe
Captiose met my ghehandelt was: Ende ben daeromme in de
vergaderinghe noch te Middelburch wesende voorszcuaren /
protesterende van niet ghedacht te hebben mijn Apollogie te
buyten te treden / als den inhoud van dien in volder weerde hou
dende / erbiëdende de selue van my beteeckende / voorszellen / oft
propositien met mijn Apollogie te vereenighen / ende van alles
goet onderrecht te doen / ghelijck ick dan oock doen tegenwoor
dich schriftelick ghedaen / ende hen lieden inde vergaderinghe
ghepresenteert hebbe / maer het is so verre van daer gherest /
dat sy de selue souden aengenomen hebben / dat sy oock de selue
niet gheweerdighet hebben om te lesen / noch my van mijn pro
testatie / verclaringhe / ende erbiëdinghe Acte te gunnen / maer
hebben hen ghehouden aen tgedecreteerde byden Synode. etc.
Om des welcken besluyt oock te executeren / last ghegeuen is /
den vier Classen / te weten / van Delft / Haghe / Leyden ende Har
lem. Op dat ghy dan seer weerde broeders door de schoonheyt
des aensien / want opgheproncte Synode / niet soudet moghen
eenige lust ontfange / die v ten laetsten leet wesen / baren mocht /
so by gheuallē God almachtich die schoon becleede naetheyt
ontdeckte / oft ymmer als de boecken der conscientie gheopent /
ende het ydel ghedichte der glosen openbaer werden sal: Ende
dat middeeler tijt mijn goet gherucht ende trouwe bedieninge /
te minder last hebben soude / heb ick W. E. wat van selue Sy
node / en van tveerhandelde by dien / soo veel ons aengaet / en in
der waerheyt wesen mach / na eysschinghe vande tijt ende ghe
legentheyt der saken / op het cortste wel willen verclaren. Ende
sal inden eersten besien / of de voorszreuen versamelinghe tot
Middelburch voor een werlich / nationael Sinodus ghelden
mach: Ten tweeden wat macht dat selue Synodus / om yet sta
telijck in te stellen ofte yemant te oordeelen / soude hebben mo
ghen: Ten derden hoe Euangelisch daer inne met my ghehan
delt sy / God geue dat ick hier van schrijuende / op de waerheyt
ende niet op my selfs siende dat W. E. het selue lesende / van de
waerheyt inde waerheyt moghen geleyt worden. Het eerste be
hoefst der woorden seer weynich: want ick en meene niet dan te
ghen sodanighe te doen te hebben / de welcke gheuoelen dat het
met het nationael Synode te houden is / in dier voegen als hier

naer

naer

Senetbrief.

naer volcht. Als eenighe sware ende ghewichtighe saken/ ende
aen welcke den Christendom sonderlingh ghelegghen was/ sich
erghens verheuen hadden/ soo plegghen de opsienders der ker-
ken van sulche swaricheden het hooft der Prouincien/ als in
voor tijden den Keyser/ aen te dienen ende te onderwijsen van
de ongheschickelicheydt die daer wt soude rijssen ende wassen
mogen/ oft daer mede alreede de kercke ende de ghemeente be-
laden waer: versoekende daeromme dat tot voorzieninghe
ende beteringhe van dien/ harer Maesteyt soude willen beke-
uen daer op een wettich Synodum te beschrijven/ selfs mede te
compareren/ in het selue te zijn/ ende bequaemte ordeninghe te
stellen/ haer slem ende goede voorlagghen te gheuen: ende cyn-
delich wat met sodanighe autoriteyt besloten ende goet gevon-
den soude moghen werden/ in cracht der seluer autoriteyt exe-
cutabel te maken en te doen vast houden. De welcke dit nu also
voor recht bekennen/ met dē seluen heb ick wijders niet te han-
delen/ dan of het Middelburchsche Synode oock op dier wyse
in zijn werck gegaen is. Ick wil wel gheloouen dat de aendrin-
ghers ofte bevoororderders vande Synode aen thoofst der ghesa-
mender Prouincien/ bestaende tot noch toe inde vergaderinge
vande voornaemste vanden lande/ niet achter ghelaten hebben
te versoeken/ om met den Synode voort te gaen. Maer mijn
Heeren de ghemeene Staten mochten sodanighe reden ende
het oorbaer ofte nutticheyt soo groot beuonden hebben/ hare
hoocheyden en souden die van Synode niet af gheslagghen heb-
ben/ om dat selue te beschrijven laten/ hare Commissarissen al-
daer te seyn den om te doen ende te laten gheschieden als rech-
teuoozt verhaelt is/ te behooren. Het welcke seylēde/ volcht on-
wedersprekelich/ dat de Middelburchsche versamelinghe eenen
yden naem van Synode sonder wesen heeft/ ende datmē daer
om inder gheslakenis van een nationael Synode yet te hande-
len/ niet vermoecht en heeft/ ende dat ymmers soo weynich als
in ander saken/ oock teghens my die ick in gheen andere als in
dese Prouincie gheseten/ die oock het voorschreuen Synode tot
noch toe niet gheapprobeert ofte aen ghenomen heeft: Ende
in deser stadt van Leyden gheseten ben/ die het selue Synode
wel expresselick wederproken heeft: den welcken somen daer
ouer schult gheuen wilde/ ofte somen soude willen seggen/ dat/
so de hooge Ouericheyt na het exempel der Christelicken Prin-
cen

een tot een soo loffelicken werck / als dat vande Synode is niet
souden voorszae willen / dat alsdan de versoekers vane Syno-
de / op eygene Auctoriteyt soude moghen voortgaen / sal ick ghe-
loouen warachtich te zijn / soo wanneer sy vanden Synode sul-
len bewesen hebben / dat Ouericheyt daerom soude Godloos
ende onchrisielich zijn / om dat sy niet hebben verstaen connen
voorzaer oft geraden te zijn / om hare Auctoriteyt totten Syno-
de te verleenen. Want zijne niet godloos ende onchrisielich /
waerom soude die vande Synode / dan buyten hare hoocheyt
doen moghen / dat sy selfs bekennen niet dan by toedoen der
Chrisieliker Ouerheyt behoore gedaen te werden? Doch wat
hier van sy / dat hebben die vanden Synode tegen de hoocheyt
staende te houden: En totter tijdt van determinatie van dien /
haer doen niet te bemantelen metten Synode / daer van sy niet
als met onrecht eenen ydelen naem / als gheseyt is / ghenomen
hebben. Ich wil verder gaen / ende segghen / of / schoon wel dit
haer Synode vooreen wettich Synode soude (alst doch niet en
is) ghehouden moghen werden / dat nochtans daerom het sel-
ue yet in godlicken ofte der consciencien saken / statelijcx te ghe-
bieden of voore te schijuen / te meerder gheen macht soude heb-
ben. Want soudet daerom des te meer auctoriteyts ende ghe-
loofs hebben / dattet een vergaderinghe is van velen / der wa-
ren dan hondert oft duyzent / soo moest de waerheyt wt de veel-
heyt haer aenhangeren beweert werden: daer van is waer het
teghendeel. Niet te min can ick my selfs hier wel antwoorden /
dat de vergaderinghe der Synoden niet en bestaet van vele ge-
meyns / bot / onschimich ofte godloos volcx / maer van wi ghele-
sene / verstandighe / discrete / heylighe mannen / ende besonder
pilaren der kercke / die met den gheest Godts begaest zijnde / te
samen brenghen elcx zijne bysondere gaue des gheestes. Och
oft so waer datmen ydele Apostelen vinden mocht / onder het
volck die haer Apostels macht aen nemen / Maer soo ick seyde
dat vleeschelike gheneghentheyt / eygensoeckelicheyt / groue
partijdicheyt / dicwils in sodanige vergaderingen sich veel ver-
mengt ende gheopenbaert hebben / dat soude my by gheualle
qualick afghenomen mogen werden by velen / Maer die noch
tans hoozen dat het der Guden vaderen woort is / ende dattet
also / niet in een / maer in velen / Iae by naest in allen der eerster
kercke Concilien waer toe gegaen / soudē sy by geualle een na-
dencken crijgen om ghemackelicher te doen ende te handelen.

Wetlet hier
van Petr.
Mart. int
boek der
Richteren
cap. 19.
Calu. Inst.
ca. 8. dist. 113
Brent. in de
Apol. des
Hertoghen
van Wirten-
bergh.

Petr. Mar.
in de voorre-
den des i.
briefts tot de
Corinth.
Idem / Cor.
10. ouer de
woorde / Sy
droncken al
van eenen
kelck.
Phili. Mes-
sian. 3. rom.
de clam.
Greg. Ma-
zian. ad pro-
copium.

Dij

Doch

Sendtbrief.

Doch dit en roert my niet/ die wel te vreden ben/ het beste te ghe-
 uoelen van alle den ghenen/ aen den welcken ick niet anders be-
 uonden hebbe: voorbehouden/ nochtans/ dat niemants geeste-
 licheyt/ wijsheyt/ vromicheyt/ ende aenstienlichheyt/ soo veel by
 my geide sal/ dat ick het oordeel van hen in Godlicken saken sou-
 de ontfangen willen: Maer ick wil alle tgeen wat by den wette-
 licken Synoden geset/ wtgesproken/ ende gedaen wert/ gheerne
 gheloouen ende volghen/ voor soo veel de Synoden aen woort
 vast houden/ ende den selue volghen. Ende de wijle den woort
 Godes niet en mach by ofte afgedaen werden: so en sal my buy-
 ten/ oft beneuen den seluen yet te ghebidden/ ofte te verbieden/
 gheen Synodus gelden: niet vergheten zijnde tguut/ dat wy al-
 tijt gheropen hebben/ met den Propheet ende Christo Iesu sel-
 uer: te vergheefs eereu sy my met geboden der menschen. Maer
 wat daer dient tot onderhoudinghe van Gods woort/ tot beuor-
 deringhe der liefde/ ende tot stichtinghe der ghemeynen/ die daer
 toe neersticheyt aenwenden/ raden ende behulpich zijn/ houde ick
 seker groot van waerden te zijn. Het soude verre zijn/ dat ick so
 danighen verachten woude/ ick/ die dit alleyn voor hebbe te be-
 wijsen/ dat/ of eenighe versamelinghe Gods woort voordercn/
 wt liefden totter liefde voortgaen/ stichtelick ende tot opbouwin-
 ghe handelen/ dat nochtans daerom het oordeel niet den Syno-
 de/ maer den woort Gods toecomet/ alsoo datmen gheen dunck
 des te meer/ om dat het vanden Synode hercoemt voor recht te
 houden heeft: Maer het Synode is prijsens weert/ in dien het
 met den woort Gods ouer ee coemt. Vraechdy/ wie sal des oor-
 deels een Rechter wesen? Ick sal antwoorden/ de selue gheest die
 des gheschreuen woorts meester is/ condy niet gheloouen/ dat
 dese gheest meer in my/ of in v/ dan in de heylighe vergaderinge
 is/ ende werken soude. Dat laet ick zijnen wech staen/ altoos is
 het nochtans gewis/ dat so ick seplen can/ ende ghy missen con/
 dat dan oock de vergaderinghe missen can/ aengheflen sy al te
 samen menschen zijn/ ghelijck ick ende ghy zijn. Want wte te
 doch onder v hyden die niet en weet/ dat een Paphutius/ met
 meerder gheest begaest ende ghedreuen is gewesen/ dan alle an-
 deren Bisschoppen/ die op dat selue Synode oft Concilien waren.
 Ende so ick seyde/ dat het wel heeft moghen ghebeuren/ dat pe-
 mant voor een Ketter verdoemt werde/ inden welcken een beter
 gheest te sporen was/ dan de verdoemende gheest der Concilien.
 oft my pement hier teghen spreken woude: soudet my dan qualick
 afge-

afghenomen werden/ so ick dien eenen Berengarium opwoecte/
 ende eenen Hus aenwijfen woude? Maer wat sal ick den tijde
 verlijten/ om D. G. voor te beelden/ dies ick betoene vande sel-
 ue inghebeeldet te zijn. Ick wil tot mijnen voorstel comen/ welck
 dit was/ te weten/ dat het Synodus niet staetlicke te oordeelen
 heeft/ in dien het des Euangelis oordeel onderworpen is. Want
 oordeelt het Synode na den Euangelio/ soo gelooue ick den Sy-
 node om het oordeel des Euangelij. Oordeelt het tegē den Euan-
 gelie/ so wort het veroordeelt vanden Euangelio. Wat wilmen
 dan segghen? Dittē? Dat ick my den oordeel des Synody by de
 wtsprake de Compromis opte xxix. Octobris/ Anno lxxx. selfs
 onderworpen hebbe? Ick bens geslendich: Het is waer/ ick heb-
 be my onderworpen/ niet allen den Synoden Nationael/ maer
 oock alleen/ gheen wtghesondert/ sy mochten dan provinciael/
 ofte particulier Synoden genoemt werden: allen: niet alleen
 Synoden/ maer oock Classen: Ja alle man int bysonder. Maer
 hoe doch? Dat sy alle te samen/ ende een yeghelick int bysonder
 oordeelende/ souden mijne Rechters zijn/ ende ick gehouden zijn
 soude/ haer wtsprake te voldoen? Doozwaer/ ick soude wel veel
 te doen vinden/ om den ghewijse ende den wtsprake van dien/ ge-
 noech te doen. Ten minsten soude ick wel vier liuen behoeuen/
 om met het een inden hemel/ met het ander inde hel/ met den
 derden int Begheer/ met den vierde ick en weet niet anders als
 nergents of erghens tot een slin hout hen te gaen: want alsoo
 verscheyden souden de oordeelen vallen. Soo hebbe ick my dan/
 so wel den vergaderinghen van velen/ als eenen peder int byson-
 der onderworpen: niet om my soo veel verscheyden Rechters op
 den hals te hale: maer tot dien eynde/ als de woorden der wtspra-
 ke wtduidelick mede brenghen/ om rekenfchap van mijn leer
 te gheuen, als ick dan eenen peder schuldich te doen was/ ende
 bereypt ben/ het mijne om een beters te gheuen/ of als de woo-
 den luyden/ der waerheyt plaetse te gheuen, daer inne ick wt
 Gods woort ouertuycht soude moghen werden. Ende de wijs-
 desen nu also is/ so ben ick tot Middelburch gecomen/ niet (ghe-
 lijck ick oock bouen verhaelt hebbe/ dat ick wel duydelick tot
 Middelburch in haer vergaderinge comende/ voor beduyt heb-
 be/ welcke sy oock niet recusceerden/ want anders soude ick my
 in gheen handel met haer ghegheuen hebben) om sy luyden in
 mijner saken als Rechters te nemen: want hadde ic mensche ge-
 noden my onderwerpen wille/ het soude niet so verre gecomen

Sendtbrief

zijn/ de wijle het daer alleyn om te doen was/ dat het Synode
in haer authoriteyt bliuen mocht. Maer de oorsaech mijner
verschijninghe was/ gelijk verhaelt is/ om van mijn gheloof
ende leere rekenschap te gheuen / Ende so ick wt Godes woort
hadde ouertuycht mogen werden/ der waerheyt plaetse te ghe-
uen ende niet den vonnisse vanden Synode. Want dit is vooz-
seker/ ende een dinc daer aen niemant mach twifelen: te we-
ten/ dat de ghene die eenen anderen yet te ouertuyghen / beroe-
pen ofte ingeuoert werden/ die en werden daer mede tot gheen
Richters gekent: Na die eenen anderē wat ouer condē/ ouertuy-
ghen/ oft bewijfen wil/ die mach daerom geen Rechter zijn/ om
dat hy den twist zijn eyghen ghemaect heeft: daerom moet vol-
ghen/ dat het Synode ofte bouen recht is / of het en mach in ee-
ner selfs saken tegen my/ geen beschuldigher/ ouertuygher/ en
Rechter zijn. Hier mocht nu wederomme yemadt vraghen/ aen
wien dan het oordeel staen soude / soo het Synode gheen ander
macht als den beschuldichden zynen schuk te ouertuyghen sou-
de hebben. Maer ick hebbe vozen gheantwoort/ de gheest des
woords/ dat tot ghetuyghenisse ingheuoert wert/ wt welke
gheest/ het woort ghesproken ende in het verstant verborghen
seyt. Doch verstaet ick niet te min dit wel/ dat de vraghe daer
van is/ hoe dat sulcke des verstants verborghentheyt/ definiti-
uelich den menschen openbaer soude gemaect mogen werden:
Maer dit sal claeer zijn/ na dien ick sal afghehandelt hebben/ of
ende wat vooz ghetuyghenisse/ wt Godes woort tegen my sou-
den gheuoert zijn moghen/ daer wt ick hadde mogen schijnen
ouertuycht te wesen: het welke dan het derde stuch was/ dat
ick in dese materie voozgheselt hadde/ daer toe ick nu come.
Ende de wijle hier aen niet het weynichste ghelegghen is/ wil
ick/ om dat dies te verstandiger hier in voortgegaen soude mo-
ghen werden / vooz teerste de sake selfs vooz stellen ende bewe-
gen/ daer van ick schulds soude mogē ouertuycht zijn. Ten an-
deren/ de maniere hoe ick soude moghen ouertuycht zijn. Dat
ick int begin van mijn schriuen/ int langhe verclaert hebbe de
oorsake te zijn waerom veler herten my qualick ghewilt heb-
ben/ te weten/ dat ick den gheuoelen ende beuinden der ghena-
de Christi in eens yegelijcken herte ende gemoet/ wat meer als
der wetenschap ende wtwendicheyt toe ghegeuen hadde/ effen
dat selue is dat herde woort gheweeft/ dat sommighen vanden
Synode alijt erkynouwende/ niet hebben verdouwen connen/
als

Sendtbrief

als waer door den alder hoochsten in zijn gheestelick regiment
so veelteere als hem toe coemt / toz ghelaten wert / dat der men-
schen autoziteyt (de welcke men als onlancx verhaelt is / geerne
by eeren behouden sage) daer door soude niet mogen te cozt co-
men. Maer op dat oock hier van int bysonder soude moghen
blijcken / de wijle ich by het ghewaende oordeel des Synodi
punctuelick beschuldicht werde / sal ich tot meerder berecht der
sake sommeerlick verhalen / waer in stuckwijs mijne so leeliche
seyten / als sy by de vont Synode afgemaelt werde / mogē gelegē
zijn. Mijner beschuldighen (als bouen gheseyt is) zijn twee de
hooftstucke / dese: Dat ich inder leere onsupuer ben / en de ker-
kelicke disciplijn schijn te bespotten: De leere aengaende / daer
van is dit de Somma / dat het in grooter wetenschap van aller-
ley artikelen te cleynsen / waer door veel gheleerden byden veel-
onwetenden ende daerom veel verwonderenden volcx / in groo-
te weerde althijt ghecomen zijn / het meeste ghelegen sy. Welcke
wetenschap altemet meer tot verwerringhe / alst tot troost der
benauden conscientien dient. Ende alsoo van dit stuck der we-
tenschap het eerste artikel / de persone ende het ampt Christi
aengaet / wil ich hier niet gaen verhalen de sobere wetenschap
der Apostelen int gemeyn / also langh Christus henlieden opter
aerden by ghewoont heeft: ende Petri int besonder oock / na de
sonderlinge verlichtinge des heylighen Gheests / daer van bo-
uen breeder verclaert is. Maer ich houdet daer voor / dat de ge-
ne indien niet qualick gheuoeft heeft die daer schrijft / beter te
zijn / hem te bencerstigen om der heyliger dieruoudicheyt wel-
te behaghen / als spitsvondelick daer van weten te spreken oft
disputeren. Ende ich soude lieker met Nathanael een waer Is-
raelijt / ende alles bedrochs vry zijnde / in onwetentheyt staen /
des by den Propheten voorgeheseyden woordes / dat Christus
een Nazareer soude ghenoecht werden: als met den Schrifte-
leerden op een minuyt weten te wijzen de plaetse / waer de selue
Christus soude ghebozen werden. So hebbe ich nochtans als
men met onbeschaemder onwaerheyt my opleyt en na gheeft /
niet geschreue / dat yemāt sonder alle wetenschap vande persoon
Christi / de salicheyt inden oude testament soude vercregen heb-
ben. Maer ich hebbe onkent dat sy sodanighe letterlicke ken-
nisse alsoo duydelick ende claerlick niet ghehadt en hebben /
ghelijck wy hebben ofte hebben connen int nieuwe Testament.
Veb ich dan nu hier in my so grootelijcx misgaen / als hem mij-

Joan. 1. 47.

Jud. 13. 7
Math. 2. 23
Mat. 2. 5

Apol. ij. fol.
13. 23. 18. 25.
32. 33. 39.

D liij

ue

Sendtbrief

Beset hier
van zwing.
int boec ad
Christia-
num regem
ende de be-
kentnisse
de kercke
tot Zurich
en de Apol.
Walteri
pro Zwing.
2. Cor. 3.5
Phil. 2.15
Ap. 1. fol. 88
h. 11. 41
Ap. 1. fol. 99
a. 11. 22.

Bide lib.
Bergen.
Ministro.
Ecclesia. in
Belgio.

ne teghensprekers vercluyden laten/ dat ick niet enen soo wist als
sy luyden heb schynden moghen/ so gheeft my groot wonder/ dat
sy Zwinglium op den weghe der verdoemenisse niet ghesien en
hebbē/ de welcke oock sonder alle historiale kennisse vande per-
soon Christi/ die heydenen/ die anders van herten vroom ghe-
wesen zijn/ salich te zijn gheacht heeft. Ende de Zurichse kercke
is noch op desen huydighen dach van sodanich gheuoelen/ als
blijct/ by haer int openbaer druck gegeuē/ bekentnisse/etc. Van
de andere vier articulen deses eersten stuck/ is eē vande vrije wil-
le sprekende/ waer van ick houde/ dat die selue in Adam also ver-
uallen is/ dat wy van naturen tot goets te dencken/ also wel als
om te verbruggen/ onnut ende onbequaem zijn: Maer weder-
om/ dat God alle menschen die ghenade (merct de ghenade) int
woort/ int woort segghe ick/ ende niet van naturen ghegheuen
heeft/ om die alle man sonder wtneeminghe van persoon aenge-
bodene genade/ ende desen geest der kintschap aen te nemen. En-
de dat daeromme/ wantet verre van Godts goetheyt verschey-
den is/ den mensche te verwijten/ dat hy niet doen wilde tgunst/
dat hem te doen soude onmoghelick zijn. De onpertidighe Leser/
sal lesende mijn eyghen woorden/ hem billicks te verwonderen
hebben/ waer in ick my soude moghen teghensproken hebben/
daer de eenicheyt soo claer is. Ick en meen oock niet dat my pe-
mant hier in van valscher leer soude te beschuldighen hebben/
ten waer dat hy hem so verre mette predestinatie verdoopen had-
de/ dat hy soude meynen alle de ghene dootlick te sepien/ de wel-
ke God den heer lieuer hebben/ als dat sy hem voor eenen ooz-
saech des quaets souden bekennen comen: Dat is/ dat sy hem
niet toe vertrouwen moghen/ dat hy yemant totter onsalicheyt
gheschapen heeft. Maer so om deser meyninghe wille/ yemande
de broederschap der ghemeynte Christi soude verlaten hebben/
soo beureemtet my niet weynich/ waerom mijn teghenpartij
de Lutersche in desen stuck/ van hen verscheydē zijnde/ voor broe-
ders bekennen comen als sy doen: die nochtan daer beneffens
hare bysondere meyninghe vander ouer al teghenwoordicheyt
Christi na zijne menschelike natuere beueeren ende voorstaen
teghen den articule des gheloofs/ daer wy segghen: hy is opge-
clommen ten hemel. Noch een articule is daer van goede wer-
ken/ daer inne ick van oneenicheyt ofte van my selfs teghen te
spreken/ beschuldicht werde: De weyl ick segge/ de goede wer-
ke in haer selfs/ datmen inde scholen pleech te seggē in abstracto
goet

goet te zijn/ de welcke ten aensien des werckers/ dat is/ in con-
creto soude moghen quaet zijn. Maer hier en werde niet ich/
maer Christus God selfs (onder reuerentie ghesproken) ende de
natuer beschuldicht. Want de goede wijsheyt inde boosen kent.
meester/ heeft Christus prijsens weert gheacht/ ende nut gevon-
den/ om den zijne tot een exempel ten goeden voor te stellen/ om
de wijsheyt des quaden/ wijslich int goede te volgen. Also wert
ons tot verachtinghe des tijtelicken leuens / voorgestelt een
sterck-moedighe Cato/ een exempel der cuytheyt afgemaelt/ in
lucetia/ om dat de deucht in haer te prijsen ware/ die sy van God
ontfangen hadden/ al was dat sy in haer persoon die qualich ge-
bruycten/ hare handen aen sich selfs slaende/ God de alderhooch-
ste heeft zijn veruallen schepsels te behouden/ wilkens niet geheel
van aller rechtueerdicheyt ende waerheyt berooft gheladt. Reen
seker / want sonder de selue deuchden en soude gheen schepsel in
wesen bliuen. Maer dat onrechtueerdighe schepsel is een dies
aen zijnen schepper geworden/ ende heeft de goede gaue Godts/
van hem selfs/ hem selfs toegecey ghent/ ende de waerheyt beseten
in onrechtueerdicheyt. Wat salmen dan segghen? Is daerom de
waerheyt tot onwaerheyt gheworden/ de rechtueerdicht in on-
gherechticheyt verandert? maer wie is dat schepsel / dat zijns
scheppers werck veranderen sal connen? Ende niet wat rede-
nen soudemen de natuer/ die niet wt niet/ maer wt het wesen
alles wesens voortcoemt/ ende sich selfs niet voort en brengt/ de
wil het schepsel zijns selfs gheen schepper is/ ende daerom van
den goeden in haer geschap/ niet dan goet wesen can: dies niet te
min boos achtē/ om dat de onnatuerliche mensch onnatuerlich
met de natuer omgaet? Het is alsoo / die boos doet sondicht te-
ghen Godt ende de natuer / om dat hy de Godlike gauen mis-
bruyct teghen de natuer. Maer dit valt den wercker selfs quaets
die met grooter moeyten ende arbeyt Godts gauen misbruyc-
kende/ anders niet wt en recht/ dan dat hy te meer dwaelt inder
ydelheyt: Maer soude hy daeromme de Goddeliche goede ga-
uen in hem selfs ydel maken: so moest dat wesen der gauen ver-
gaen/ dat niet sonder goetheyt bestaen en can/ ter wil het wesen
aller wesende/ anders niet dan goet. Ja enckel goetheyt is: ende
soude eyndelich daer wt volgen/ dat de crachteloose ydelheyt/
soude dem alleyn in waerheyt mogenden schepper te sterck zijn/
doende verwesen het wesen dat gheschapen is: Daeromme soo
volcht onwedersprekelich / dat alle deuchde / als wijsheyt/
moedicheit

Luc. 16.8

Rom. 1.18

Ad Phil. 1.

Joan. 10. 1.

Math. 7. 15.

Math. 23. 1.

Apol. ij. fol.

18. 2. li. 20

Apol. 2. fol.

17. b li. 4

maticheyt / sterckmoedicheyt / ende diergheliche van God zyn /
met welcke de mensche begaest zijnde / soo hy die niet in Godt
ghebruycht / veruoert hy hem selfs / maer niet te min blijft het
werck als wijsen raedt / goede daet / goet vanden goeden. Hier
van soo ick een exempel sal geueu hebben / wil ick dese plaetse
besluyten? Paulus ghedenct etteliker die Christum gheuepns-
delick predieten: en hoe wel sulcke predikers niet na den gheloo-
ue handelden / en Godt niet behagen couden / in tghene dat met
geuepnsicheyt gheschiede / welcke gheuepnsicheyt vooz een dub-
bele boosheyt gheacht is: niet te min heeft de selue Paulus hem
verblijt in tghepredicte. Desgelijcx zyn der seluer veel inde wet
gheweest / die inden dienst Gods sich in ghedronghen hebben /
daer toe sy niet ghesonden waren / als claerlick by den Prophe-
ten getuycht wert / en oock daerom vooz geen oprecht ende ghe-
trouwe werckers inden dienst des Heeren vooz God hebbe be-
staen moghen / ende nochtans is het ghewrochte werck haers
dienst na den beuele Gods (hoe wel sy des gheen beuel hadden)
wt ghericht / dies niet t'ongodliker gheweest: anders en soude
Christus sich by haren dienst niet hebben vindē laten / de wel-
ke hy als woken / moorders ende dieuen wt roept ende schel-
det: veel weyniger soude hy haren woorden na te romen beuo-
len hebben. Ende dit is tghene dat wy tegen anderen alcht heb-
ben willen sustineren ofte staende houdē / te weten / dat het were-
rens kerckendienaers / ouermidts de godtloosicheyt des die-
naers in sich niet te quader is / welc nu om een kneppel teghen
my te vinden / sal contrarie zyn / also wert altoos met te veel dis-
puterens ende twistens / ten laetsten verlozen de waerheyt. Nu
ick wil voozt gaen tot de twee noch resterende artikelen van
der in my bestraffende leere / de welcke beyde de salicheyt der
onghelouiger kinderen aengaen: waer van ick oock beschul-
dighet werde / deen teghen de ander gheseyt te hebben / de wijsle
dat ick die niet onsalich oordeelen can / die ouer mijn tegenspre-
kers selfs het vonnisse niet gheuen duruen / ende gheliche wel-
bekenne recht gheseyt te zyn / dat sy buyten de sckenlike kercke
te houden zyn. Die nu wel verstaen hebben wat ick hier bouen
gheschreuen hebbe van het onderscheyt der warer ghemeynte
Gods ende der schijn-gemeynte / sullen lichtelick te onderschey-
den hebben / met hoe grooten onbescheyt ick hier van eenighe
stridreden beschuldighet werde. Want alsoo ick gheuoel dat
het ware wesen verscheyden is van taenken der menschen / ende
datter

Sendtbrief

datter die wils gebeurt/ dat sulc eē inder waerheyt een lidtmaet
des gheestelicken lichaems Christi is / die int aensien der men-
schen daer aen gheen deel en heeft: wat spreek ick my dan te-
ghen dat ick een goet gheuoelen vande salicheyt der ongheloo-
uighen kinderen hebbe: ende niet te min achte recht gheseyt te
worden dat inde oogenschijn der menschen/menschelich op het
wterlich siende/de selue kinderen ghehouden werden buyten de
schijnlike ghemeynte te zyn / daer sy niet binnen ghesien wer-
den? Men jener plaatsen affimeer ick vander waerheyt die niet
faelgeren can: ende hier vanden schijn dat wel een achtinghe eē
weerdicheyt byden menschen/ maer gheentwesen inder waer-
heyt maken can. Duncket dit yemant vzeemt te luyden als ick
hope dat niet en sal (ten waer dat hy al te seer met partijchap
beuangen waer) die ouerlegge oft niet Christus inde persoon
eens Joden ende ten aensien des wterlicken erfvolcx Israel/ het
Cananeesche vrouwen voo: een hondt achtet / als die alleen tot
Israel ghesonden was: daer hy toch daer ouer vanden Joden
beschuldicht wert/ dat hy teghen tgebruyck van Israel metten
Samaritanen gemeenschap hielde/ ende expresselich vande Sa-
maritaensche vrouwe te drinckē eyfchte ende den inwoonders
van Sychar het Euangelio vercondichde: daer hy tot anderen
tijden ten aensien des erfvolcx den Apostelen inde stedē der Sa-
maritanen te gaen verboden hadde. Ende is het vzeemt dat ick
wtbruckende de waerderinge des wterlicken aensiens/ de ghe-
ne buyten stelle/ die ick inder waerheyt niet anders can gheuo-
elen/ als daer binnen te zyn: so mochtment wel vzeemder te zyn
achten / dat Christus sonder eenighe mentie van verscheyden
respect/ de selue vrouwe een hont noemt te zyn/ der welker ge-
looue hy voozt wt roept groot te zyn: de selue niet eerstelich
wt hare replijcke bekenkende / als die hem kenne der herten
openbaer was/ al eer sy haren mont op dede. Ende oft wel onse
Heer Christus om sie te beproeuen soo hert gheantwoort heeft:
So is doch de bewijsreden waermede Christus bevestichde dat
hy haer met recht in haer begeeren af te slaen hadde diese ge-
weest / dat sy een hont / was. Het argument was seker gelick-
formich zyn beuel int wtseynden der Apostelen / daer van ghe-
meider is/ eē was gegrondet in de letter des schrifts: So vzaech
ick dan oft dese vrou inder waerheyt beyde een ongeloouich
hont/ ende een vrou groot van ghelooue wesen conde? Sy was
groot van gelooue seyt Christus/ daer wt ick dan dit besuyte/

Mat. 15. 20

Joan. 4. 7

Matth. 10. 5

E ij

datter

Sendtbrief,

dat sy inder waerheyt gheen hont wesen conde: maer dat Chri-
stus opneemt dat sy een hont was/ dat is niet na het wesen der
waerheyt ghesproken/maer na het aensien des volck/. soo inder
schaduwten alleyn het volck was. Doch op dat ich niet te verre
en verloop van mynen opset der sommarische handelingh/wil
ich hier van niet meer seggen/dan alleen so veel/dat het my seer
bevreemt/ waerom myne teghensprekers soo qualich van my
lijden comen/ dat ich niet gheuoelen en can dat de onnoosele
kinderkens der ongeloouiger soudē der genade Christi ontbeere/
oft sy wel inden schijn des aensiens der sienliche gemeynte daer
buyten zijn: daer sy doch Bucrum vooz eenen dueren man/ en
eenen waerdighen pilaer der kercken houden/ niet teghensien-
de/ dat hy de onnoosele kinderkes der ongeloouige vooz salich
ghehouden heeft/ Ende Augustinus vant gheuoelen is/ dat die
onnoosel kinderkes binne Sodoma/ende Gomorra/en inder
fontvloet/ hoe ongeloouich ende Godloos haer ouders warē/
doch wt genade salich ende behoude zijn geworden: maer dus
verloopen de genegenheden der menschen/dat de cene moet een
Ketters zijn om het ghene/ dat een andere niet en hindert vooz
een heyligh man wt te gaen. Het pleech in voorleden tijden wel
also te zijn/ dat niet haest een opinie vetterde/ met welker den
Paus aen zijn croon niet ghetast en wert/ maer dat behoorde
verre van lieden te wesen/ in welker ooghen de Pauseliche
croon so vol Draken hoofden is: nochtans soo besorch ick/ dat
ick voornamelich anders nergens om soo leelich ben/ dan dat
ick te scherp heb aenghetast de kerckeliche hoocheydt/ als hen
duncken mach: maer dat gaet aen het tweede hoofstuck mijn
der beschuldighen vande kerckeliche ordeninge ende disciplijn
sprekende/ daer van wy nu volghens op het coztste sullen han-
delen. De wile ich dan van dit stuck het goede ende oprecht ge-
bruyck wel heb connen toe laten/ dat ick van misbruyck el-
waerts bestraft hebbe: dat ick daerom dan als wt twee mon-
den te spreken beschuldighet werde/ can ich niet spozen elders
her ghecomen te zijn/ als daer wt/ dat myne teghensprekers/
oft vanden stercken waendzanch soo seer beschenekt zijn/ dat
het henlieden hier aen het ghesicht manghelt/ daer mede (sy
nuchteren zijnde) wel beghaest zijn: ofte dat sy lieden sich hier
in alsoo voelen/ dat het misbruyck hen wech ghenomen zijnde
de/ des ghebruycks harer pretensie weynich bliuen soude.
Maer ick wil tbeste van haer geuoelen/ als namelich/ dat sy da
prie

In Matth.
cap. 19. fol.
402.
In quest. ex
het. test. qu.

Sendtbrief

prickel haers aenfoots/ de schult gheuen / de welcke sy haers
waendroncks haluen niet en connen bekenen/ in haer selfs te
zijn. Maer daer mede wy nu tot de sake comen/ soo zijn deses
hoofstucks soch vijf artticken/ waer van twee spreken van de
kerckeliche ordeninge/ ende dander drie van tgebruyck des heyl-
ligen sluontmacks. In de kerckeliche ordeninghen zijn twee din-
gen aen te mercken/ het een van wien/ en hoedanich die behoore
ghemaect ende ingheselt te worden. Het tweede/ wat macht de
selue hebben sullē. Op het eerste/ wel verstaende wat hier bouen
vanden Synode gheseyt is/ mach daer aen niet ghetwifelt wer-
den/ dat geene veelheyt der Predicanten yemant te binden heeft/ Mp. 1. fol. 49
daer inne hy van Godt ende zijn woort onghetwifelt is: waer
teghen niet en strydt dat ick gheseyt hebbe/ dat de lidmaten der
kercken/ behooren der kercken ordeninghe te ghehoorsamen/ de Mp. 1. 47. 31
wyle sy van de gheheele kercke ghemaect werden. Want die
draecht het tweede punct vande macht der kercken ordeninghe
aen: die welcke bewesen wordt/ soo breeet sich wt te strecken/ dat
alle deelen behoorden dē geheel onderworpen te zijn. Maer also
van de deelen der gheheelen kercken / de Magistraet dat voor-
naemste is/ soo is dit euen het selue/ dat totten teghewoordighen
voorstel diener: namentlick/ dat sonder den seluen Magistraet
gheen kercken ordeninghe behoore ghemaect te worden: ende
dat het Pauselicken is der ghemeynte eenige Wetten op te dyn-
gen/ die welcke sy selfs noch haer hooft des Magistraets niet aen-
ghenomen hebben. Want dit/ en gheen anders/ is den grondt
des Pausdoms/ dat de kerckeliche voorst anders niet have Wet-
ten/ der menschen conscientien beheerschen. Wat dan alsoo wt
last/ ende by autoriteyt des Magistraets / by consent der ghe-
meynten geordineert ende in ghegaen: ende niet wat by den Bis-
schoppen ende kerckeliche mannen alleyn/ hoe veel der oock ware
voorgesteld is/ dat selue houde ic den Magistraet te santierē schul-
dich te zijn: maer niet dat sy de voeten der kerckē cussen moeten:
als haer so wylt onderworpen zijnde/ dat sy gehouden soude zijn/
haer voetstappen in te gaen/ om tereruteren tghene/ dat sy selfs
niet bewillicht en hadden. Datmen seyt/ als of ick gheen onder-
schept tusschen Gods salighe ende andere/ Quericheyt soude ghe-
maect hebben/ is soo openbaer omvaerheyt/ dat ick/ Apologie
1. fol. 63. lib. 27. ende volghens/ de Christeliche Quericheyt als
voetster-heerē ende voetster-vrouwen gestelt hebbe: ende hier te-
ghen/ soo daer tyrannische/ ende de kercke veruolghende Quer-
icheyt.

heyt waer/ dat dan de Kerck sonder toedoe der Ouerheyt/Wet-
ten souden te maken hebben. Dit segghe ick oock also/ fol. 105. b
linie 9. ende weet daeromme niet/ wat voor ander onderscheyt
men niet reden van my soude hebben willen: ten waer datmen
woude seggen/ dat een kint zijn voetsier-moeder/ soude voor ty-
rannich ende vyant houden moetē. Doch oft het woort van pro-
fessie der reformeerde Religie te doen/ in hebben mach/ dat sy al-
le Godloos souden zijn/ die het verstant der Kerckeliche opstien-
ders/ niet in alle ghelijckmatich wesen mochten/ daer van wil ick
laten disputeren/ die daer toe lust hebben: Voor mijn persoon ver-
clarende/ dat ick niet also ghereformeeret en ben/ dat ick de ghene
die my voeden/ in tgunst daer in ick gheuodet werde/ soude wil-
len van weghen der ghewaender Godloosicheyt buyten sluyten:
maer hier van is oock eenmael oft twee verhaelt. Daerom we-
derkeerende tot mijn voorstel/ wil ick voortgaen te segghen/ dat
het niet ghenoech is/ de Kerckeliche Wetten van sodanighe au-
theurs ghestelt te zijn/ als ghehoort is: Maer dat sy also moeten
gheschapen zijn/ dat daer in niet Wettelick te misprisen is/ dat
is/ dat sy niet Gods woort ouer een comen/ ende dat naer Pau-
selicken aert/ gheen Iock daer mede ghemaect werde/ ter plaetse
daer vryheyt is: datmen der liefde wel achte hebbende/ niet veel-
heyt sulcker decreten/ het volck niet en soekit te beswaren: ende
voorzichtich ende bedacht te zijn/ dat gheen reghel-werck ghe-
maect wert/ van tgunst dat niet dan van wege goeder ordeninge
behoort wel matelick ghebruyekt te werden. Maer soot nu mij-
nen wederprekers soo lasterlich schijnt/ dat ick Apologie/ 1. fol.
72. b li. xxx ander luyden segghen verhaelt hebbe/ die beweect
haddē het quaet dat in de Synoda oec so groot bekend heeft eer-
tijts Gregorius/ Theologius/ dat hy voorgeghenomen hadde zijn
leue daech niet meer te comen in Synoden: daer ouer hebben sy
het proces teghen den seluen Gregorium te voeren/ ende teghen
Musculum Bozentium ende andere haers ghelijcken/ de welcke
hen daer inne toestemmen/ ende tot waerschouwinghe in hare
Schriften aentreckē: ende ick wil in mijnder materie voortgaen
ende comen tot het tweede/ welck was vande machte der Kere-
ken-ordeninghe. De Wetten der Kercken/ wt last ende by toe-
doen des Magistraets/ den woorde Gods ghelijckformelick
tot vreden/ ende ten besten dienende/ ingeset ende ghesancieert/
is het volck/ dat de selue aenghenomen heeft/ ende de Magt-
straet selfs/ schuldich in weerde te houde/ tot dat het by gemeene
consent

Wolff.

Musculum
rom. de
nisi. verbi.
fol. 285.

Ouer die

woorden

Paul. Een

Bisschop

moet gheen

vechter zijn

Bient. in

die Apo. des

Hert. van

Wittenb.

consent der ghener die sodanighe ordeninge ghemacet hebben/
 anders ende oorzacher soude moghen gheslatueert zijn/
 Dit acht ich in grooter billichheit te zijn/ want een yder is ghe-
 houden tot gehoorsaemheit ende onderdanicheit vande Wet/
 die hy selfs ghemacet heeft: Ende diese gemaect hebben/mogen
 oock de selue tot haren ghelieue wederom veranderen/ voor so-
 veel het niet teghen Godt/ ende goede seden streckt. Sulcx is
 nu mijn meyninghe vande ordeninghe der kercken: waer in/
 so ick daerom so qualick vermoecht werde/ dat ick alleen tmiss-
 bruyck gestraft en ontraden hebbende/het recht gebuyck der
 kercken niet afsnijde/maer wel expresselick der kerckē/en naem-
 condich segh ick noch eenmael der kerckē/ toestaende beuonden
 worde int voorsz. 105. blat mynder Apologien/daer in mijn te-
 ghenprekers haer niet schamen wt te gheuen/ dat ick der ker-
 ke niet ghedacht soude hebben: wat soude dan de Zwitserse
 Kercke van dese censeurs te verwachten hebben/ by den welckē
 de gheheele disciplin/ ende macht der kercke ordinantien/ den
 Magistraet ouer ghegheuen is? Ick gheloooue wel dat de Ma-
 gistraet daer van alsoo aen dien plaetsen in possessie zijn:maer
 het en zijn geen langhe iaren gheleden/ dat wy hier te lande con-
 trarie possessie teghen de Magistraet ghepretendeert hebben.
 Ende als men noch om de possessie disputeerde/ so heb ick daer
 toe niet anders gedaen/ dan tot vrede geraden/om dat wy ons
 de ghene niet souden tegen maken/ sonder de welcke de teeder-
 heyt der kercken qualick soude moghen opghequeect worden.
 Nu hier van op de resterende drie artikelen des Heeren Huont-
 mael aengaende: ende op dat ick mijn opset volgende dese arti-
 kelen cortelick ouerloope/so sullen wy sommariseher wijsē hier
 handelen van wien/ende met wien/het Huontmael ontfanghen
 behoort te worden: Daer naer van het eynde/ ende werkinghe
 des seluen. Dat niemant dan alleen de beweerde Christgheloo-
 uighen des Huontmaels ontfanchelick zijn/ daer aen wert niet
 ghetwiffelt:hoe verre oock dese beweeringhe soude strecken en
 wtghelept moghen werden/daer van weet ick niet/dat ick niet
 mijne teghenprekers verschilt hebben soude: Des gelijcken wie
 de bewaerder ende beproeuer des rechtinnighen gheloouens
 zijn soude/ daer van zijn wy oock soo verre eens/dat wy beyde
 geloouen/ dat een yder hem selfs beproeuē/ zijn herte en nieren
 ondersoecken/ en hem selfs kennen moet/ oft hy sich oock vint
 tot sulcken weerdighen Huontmael/ bequaem ende weert

Bulling. in
 syn Gup-
 boek.
 Manscul. in
 loc.com.
 Qualr.int.5
 cap.1. Col.5

Sendtbrief

Genck. 34

1. Cor. 11

Gier van
heb ick my
wytensbreet
verclaert in
mijn eerste
apol. int 8.
gelyckeck.

Joan. 10. 11

Joan. 13. 14

1. Petr. 2. 21

Luc. 15. 5

te zyn: verschillen alleen in het Ampt der opfenders/ off oock dat selue / tot desen beweeren ende proeuen / sich wt spreken soude: Ende hier in zyn wy oock soo verre eens/ dat wy te samen bekennen/ dat het den ghenen/ de welcke tot opfenders ouer de kudde gheset zyn/ wel betaemt op de schapen acht te hebben ende te vermerckē / of daer oock soude eenich schurft oft verdooft zyn moghen. Oock de schapen te betasten ende te beuoelen/ wat van yeder wesen mochte: maer hier in ist onse stoot hoe sulcx soude moete geschieden: en of alle wat nut en oorzack is/ althet/ ende in allen oorzack is / ende of daer wt eenen noot volghen soude moeten. De beproeuinge zyns selfs is noodich: want sonder dien werdt de Communicant niet der ghenaden/ gunst ende liefde Christ (tot welker bevestinghe dit heylighe Huontmael ingheset is) maer des strenghen gherechte Gods deelachtich. Maer de beproeuinge der opfenders/ heeft den seluen noot niet: want also dat ghene noodich tot eene sake is/ sonder dwelck de selue niet en can beschiet werden/ so is de beproeuinghe des dienaers niet noodich tot de waerdighe ontfancknisse des Huontmaels/ het welcke wel waerdich ontfangen mogen de gene/ die in sich selfs beweert/ vande dienaer onbeproeft zyn: Niet te min/ het is noodich dat een opfender opficht heeft/ want van wegē des opfens is het / dat hy dē naem zyns ampts draecht maer het staet aen desen/ of hy daeromme yemant soude moghen noodigen tot dat ghene dat gheen noot en is. Hier en wil ick niet tegenspreken egunt/ welck by my noyt ontkent is/ te weten/ oft onnoodich sy de schurft de schapen vande kudde te scheydē/ daer het smeerē niet helpen mach/ en perikel soude zyn / dat die goede schapen schurft soude mogen werden: of het oock noodich sy neerstich daer voor te wachten / dat niet een dwalende schaep eenighe anderen/ oock al te met de gantsche kudde op den loop en brenghe: maer dit heb ick my alreest voor gheset/ of wy oock al te samen het schurft so wel souden kennen moghen / als de priesters van Israel goede kennisse vande meelaetsche hadden: ende of oock al te met onse oogen wel souden verdonckert mogē zyn: Ic heb sochvoudicheyt gevordert dat wy des goedē herders exempel neerstich te volgen (die zyn leue voor de schapen gheset heeft/ om dat hy hare schurft met zyn eyghen bloet wassen soude/ en dat verdoolde schaep op zyne schoudere weder tot de kudde ghebracht heeft) schuldich warē. Met dese mijne sochvoudicheyt en bedachticheyt/ wt goeder genegheyt tot

tot de schapen/ en meen ick niet ghesondicht te hebben/ dan al-
leen by sulche herders/ die niet alleen een duppel bloets voor
hare schapen laten souden/ maer om die te smeerem/ met terre en-
de vet hare handen niet gheerne vuyl maken souden/ ende by
auontuere/ dien het al te met meer om die wolle/ dan om die
schapen te doen is: meer trecks hebbende tot de bittende hon-
den/ dan tot de schapen/ die met besloten monde sich verteere/
vernieten/ oft vernielen laten: maer dit op eenzide settende/ wil
ic mette materie tegewoordich voorgenome voortuare. Ic heb
ghesproken vande beproeuinge/ den opfinders voegende ouer
hare communicantē/ oft ouer de gene die ten Nachmael gaen:
den noot hebbe ick wtghesloten/ behaluen soo veel het profijt
van andere ter oorsake van kenneliche arghernisse soude eys-
schen moghen: Maer onse swaricheyt is voornamelick hier
aen ghelegghen: of oock het opfien so veel in heeft/ dat het niet al-
leensoude strecken ouer de ghene die lasterlich/ ende argherlich
te leuen beuonden mochtē werden: maer oock om de commu-
nicanten in bereydinge tot dē Auontmael te besoeckē/ en in het
verstant harer leer oft anders/ te ondersoeken: der aencome-
linghen gheschickelichheyt tondertassen/ ende de gheschickten
met namen aen te teekenen: dit hebbe ick wel gheachtet nut/
ende oorzbaer te zijn mogen/ en voor een deuchdelich werck der
voorzanders der Kerckē/ om sich hier in Christelich te gebruy-
ken tot sichtighe/ ende niet tot verachtinghe: Maer alsoo
sommighe zijn die het naem op teekenen niet lijdē comen/
veel vragghens qualick nemen/ ende niet en verstaen het onder-
soeken ende betasten des gheuelens ende diergelijcke behoor-
lick te zijn: de wijle de Heer Judam dien hy van buyten en-
de binnen wel kende/ niet en vzaechten voor/ ende al eer/ dat
hy selfs wtbrack: so heb ick van de deuchde geen noot ende ge-
woonheyt maken mogen/ daer mede de luyden afgheschrocken
souden werden/ die wy behoefde aen te locken: ende de wyl des-
ses noots gheen Schriften is/ heb ick gheen macht gheuonden
een Wet te maken van tgunst/ dat de Wetgeuer in vryheyt ge-
siet hadde: Sodanighen noot ende sulcken reghel-werck heb
ick dan gheacht Pauselich te zijn/ ende vergeleeken by het be-
soeken van twee bedel-monicken: want voormaer de Monic-
kerke in haer selfs/ ende int beginne/ niet te misprisen was/
de wijle eenen Monick zynen naem daer van heeft/ dat hy in
ghelatenheyt dat aenlockende werelts ydele geselschap te buy-

F

ten

1600
1601
1602
1603
1604
1605
1606
1607
1608
1609
1610
1611
1612
1613
1614
1615
1616
1617
1618
1619
1620
1621
1622
1623
1624
1625
1626
1627
1628
1629
1630
1631
1632
1633
1634
1635
1636
1637
1638
1639
1640
1641
1642
1643
1644
1645
1646
1647
1648
1649
1650
1651
1652
1653
1654
1655
1656
1657
1658
1659
1660
1661
1662
1663
1664
1665
1666
1667
1668
1669
1670
1671
1672
1673
1674
1675
1676
1677
1678
1679
1680
1681
1682
1683
1684
1685
1686
1687
1688
1689
1690
1691
1692
1693
1694
1695
1696
1697
1698
1699
1700

Apol. 1. fol.
59. b 30

1600
1601
1602
1603
1604
1605
1606
1607
1608
1609
1610
1611
1612
1613
1614
1615
1616
1617
1618
1619
1620
1621
1622
1623
1624
1625
1626
1627
1628
1629
1630
1631
1632
1633
1634
1635
1636
1637
1638
1639
1640
1641
1642
1643
1644
1645
1646
1647
1648
1649
1650
1651
1652
1653
1654
1655
1656
1657
1658
1659
1660
1661
1662
1663
1664
1665
1666
1667
1668
1669
1670
1671
1672
1673
1674
1675
1676
1677
1678
1679
1680
1681
1682
1683
1684
1685
1686
1687
1688
1689
1690
1691
1692
1693
1694
1695
1696
1697
1698
1699
1700

besiet Gual
terum opt
u. ca. 1. Col.
Een peder
bevroef he
seluen.

ten ghegheuen / ende sich tot innighe eenicheydt begheuen
heeft : maer als men een reghel ghemaect heeft om naer
te apen int ooghen schijn / dat de vrome eerste menschen in vry-
heyt haers gheloofs ghebruykt hadden / hebben wy ghesien
waert hen verlopen is. Ende vande eerste dootbiecht / en hou-
de ick anders gheen ootfaeck te zijn / als dat de luyden tot de op-
sinders quamen om van haer troost ontfanghen / in ghene
daer in sy sich erghens mochten beswaert vinden : ghelich dat
Luther wt verledene duyfsterisse wel aen den dach ghegheuen
heeft : het welcke soo langhe het in vryheyt alsoo ghebleuen is /
mocht het den te qualiker niet staen inder kercken : achtet euen
so goet als dat wy teghen woortdich voot hebben : want oft ick
ondervraecht werde van die my berichten sal / dan of ick eerst
den berechter vraechde / en is geen ander onderscheyt / dan dat
de biechters dat onwetende ende onuerstandige biecht hint ple-
gen te vraghen / daer de meer wetende / selfs haer biechte deden.
Maer als nu dat raet vraghen der ghemyne tot een ghebot
ende nootregel geworden is / hebben wy daer dooreen soek ont-
fangen / dat wy te meerderendeel gheuoelt hebben / hoe lastich
het om dragen was : waer voot so ick ons geerne gewaerschoot
saghe / meen ick niet misdaen te hebbe / by den genen / den wel-
ken de vryheyt ernst is. Ende in summa / spreek ick my teghen
indien ick segghe dat mit gheen noot en is / dat sullen vordelen
alle die onghepassioneert weten te spreken met onderscheyt.
Volcht met wat luyden datmen te communiceren heeft. Ick
houdet also / dat alle de ghelouighe soo niet in openbare sonde
ende schande leuen bequaem zijn om ten heylighen Auont-
mael te gaen / of sy wel in sommigen articulen met onuerstant
dat is / wt verstants swachtheyt vanden anderen vershillen mo-
ghen : Dit seggende / heb ick wel expresselich de scheurmakers /
hetters ende diergheliche / die in openbare sonden leuen / voort-
gaen ende bliuen / wtghenomen : Want soodanighe niet wt
onuerstandt en dolen / maer hals sterreich ende eyghenwillich
teghenspreken het ghene / daer van sy hen in sich selfs veroor-
deelt vinden. Ende ick hebbe nerghens ghesproken vande ghe-
ne / die wetens niet en willen / maer die by ghebreck van beter
wetenschap niet verstaen en connen daer sy teghen zijn : Hier
op bidde ick dat de Leser de aengheroesene plaetse vanden
Synode / in mijn Apologie nae soeckende / met op mercken
lese : ben selker / dat niemant / dan alleen die mee opinien
voot

Tit. 3. 11

Apol. 1. fol.
17. b vast
aent eynde
en fol. 18. a
in fol. 84. b
85. 86. q

voor bevanghen is / anders beuonden sal dan ich hier gheschreuen hebbe. Nu rest noch een stuck van het Huondtmael dat wy bouen gheseyt hebben / te bestaen in de werckinge / ende het eynde des seluen: Het eynde vant Huondtmael is de liefde / daeromme heetet een ghemeynschap der te samen comender menschen in liefden / daer in sy door den doot des Heeren verknoot zijn: Het heet een dancksegginghe / om dat wy te samen comende / om de ouerdadighe weldaden des Heeren (daer mede hy ons so lief ghehadt heeft / dat hy zynen eenighen eeuwighe Soon sich met onsen vleesche heeft becleeden / ende dat selue tot onse behoudinghe ende vermaeckinghe / tot een ghemeyn lichaem inder liefde / dem Vader weder heeft opofferen laten) te ghedencken / ende met eenmoedighe sin te dancken / ende alsulckte groote liefde te prysen / ende tot eeuwighe memorien te vernieuwen. Die nu in dese liefde also te samen comen / hebbe ick gheacht meerder reden te zijn / om voor lidmaten der Ghemeynte Christi te houden / dan die sich in sulcken gheselschap sonder verachtinghe / noch niet vinden en laeten: want ghelyck soect zyns ghelyck / ende is het meeste gheneycht tot zyns ghelyck: ende die eenen hooghen berch met grooter moeyte te samen opgeclommen zijn / maecten meer feestten met een anderen / dan met den ghenen die noch so swack is / dat hy noch niet der fauontueren den seluen te beclimmen: maer dit segghende en heb ick niet gewilt / dat die noch in sulcker swacheyt stonde / daerom der ghemeynte Christi gheen swacke leden wesen soude. Ende ick hebbe genoemt een superstitie te zijn datmen om der elementen wil yemant / ende naem condich de Quericheyt / die sich anders chzistelick draecht / voor heydenen ende onghe-
loouich houden soude. Iffet nu een stryctreden dat ick die swack ende cleyn gheloouighen niet int ghetal der heydenen reekenen can / soo moet volghen / dat om strydicheyt te vermijden / een kint niet en sal ghenoecht moghen werden / een mensch te zijn / om dat een man gheseyt werdt meerder mensch dan het kint te zijn: Of soude daerom de Publicaen voor onrechtueerdich te achten gheroest zijn / dat hy met Dauid niet beuonden was / voor de Kerke des Heeren te springen: Maer hier van genoech: en genoech vant gantsche eerste stuck / dat ick gesept hebbe aenmerckelick te zijn / van tgene by dē Synode tegen my verhandelt. Waer wt de goethertigen W. E. verstaende / dat de sake waerom ick beschuldicht werdt / niet onchzistelicks in en heeft:

F ij

ende

Wpsl. 2. fol.
19. b. l. 8

Luc. 18. 13
2. Sam. 14.

ende dat het voer min dan Christelick is / datmen my daerom
ongunstich is / ende qualick wille / om dat ick de misbruycken /
ende sommiger lievel veel sekerper dant wel nut was / vryuen /
(des sich althor) dient niet aen en ginch / niet en had den aen te
nemen) niet hebbe tot slaen moghen / in het ampt daer inne ick
om niemants gunst ofte vrientschap / anders dan na getuych-
nisse mijnder consciencie / heb handelen moghen: sullen de sel-
ue urve E. haest te oordeelen hebben / wat voor maniere van
doen (dat dan het tweede was / welck ick aen te merckē / voor-
gheselt hebbe) die van Synode teghen my ghebruyct hebben.
Want is mijne sake goet / so hadden sy qualick goede manie-
ren ghebruycken connen / om de selue quaet ende leelick te ma-
ken: maer is sy quaet / so waert / Ja billick / datmen my ouer-
tuycht hadde met sulcke reden / daer wt ick te verstaen ghehadē
hadde / dat ick na recht tot affant vermaent waer gheworden.
Ende de wyl dan mijn beschuldighen was / dat ick tegen Godes
woort soude gheschreuen hebben / soo eysche de reden / dat wt
Godes woort contrarie mijn schrijuen waer bewesen worden.
Maer die den handel des Synodis teghen my lesen ofte te han-
den crighen / en sullen niet vinden eenighe ander reden teghen
my ghebruyct te zijn / dan dat het gheseyt heeft het Synode /
sonder dat oock een eenighe spreucke wt der Schrift teghen my
ingheuoort sy: waer aen die van Synode te prisen zijn / als
die liever ghehadē hebben sonder Schrift te spreken / dan te mis-
bruycken / die sy inder waerheyt tegen my niet en hadden. Niet
te min op dat sy niet schijnen soudē niet te segghen / hebben sy
eenige articulen die sy verstaende tegen mijn bocckē te striden
(als bouen gesept) beworpen / ende my onderschrijuen late / my
oec de selue gewaede sijdt redē Schriftelick te handē gestelt / en
daer mede gehoude / my volcomelick ouertuycht te zijn. Waer
teghen voor eerst mijne tegensprekers soudē bedacht hebben:
de wyl het boeckē van de Nederlantse Dienaren teghen de
Luterse vereeninghe gheschreuen vol is / Jae daer met haest
toegebracht wert / om sy te ouertuygen harer stridreden / die
sy nochtans voor broeders bekenen / ende metten welken sy
begheeren te houden broederschap: met wat aenghesichte ofte
maniere sy my dan broederschap soude mogen opseggen / of ick
my / erghens in veel gheringer ende lichter articulen als gheue
zijn / onbedachtelich mocht teghen gheschreuen hebben. Ende
so daeromme yemant van onwaerheyt ouertuycht soude ma-
ghen

Cont. lib.
Berg.

Er. Br. 151
- 11. 111. 15. 1

10113

ghen werden / soo gheue ick u te bedencken / oft sich mijne
 teghensprekers niet selfs ouertuycht hebben / in tguut sy aen
 my wraken / dat ick geschreuen hebbe vande goede wercken / dat
 sy in sich selfs oock sonder geloof ghewrocht / God souden beha- In abstra-
 ghen / of hem wel mishaechde de wercker : daer sy doch teghen cto
 andere voor een grondt harer betwijf-reden ghelept hebben / dat
 den Kercken dienst der Godloosen van wegghen harer Godloo-
 sicheyt / in sich selfs niet veronreynighet wert / also dat God aen
 het gewrochte / daerom geen misuaken soude hebbē. Gelijck het
 oock is dat sy my beschuldigen / om dat ick broederschap begeer
 te houden / niet deluyden die niet Zwingelio / Bucero / ende de
 Zwiitserse Kercken / in opinien vande onse versheyden / van
 ghelijcke gesintheit zijn / so sy doch (gelijck wy alte samen doen /)
 de selue voor broeders houden. Ende ten laetsten / dat ick in hare
 oogen qualick doe / het beste vande kinderen der ongedoopte ge-
 uolende / daer sy doch selfs de selue in specie ofte int besonder niet
 veroordeelen dozuen. Doch het is hier bouen ghenoechsaem ge-
 bleecten / dat ick my int minste niet teghen ghesproken hebbe /
 maer ouer al wt eenen seluen monde ghesproken: Het ghebreect
 hier van niet by my zinde / dan by mijne tegensprekers / die mij-
 ne woorden int archste wtghelept hebben. Ende ick wil hen te
 bedencken gheuen / of het rondelick / lecht ende recht ghehandelt
 sy / yemant as te tappen / datmen hem wederom int aenghesichte
 giete. Ick en wil niet verhalen dat het een Pharizeische aert is /
 yemant in zijn woorden pooghen te begripen. Ick en wil oock
 niet segghen / dat daert begriip groot is / de liefde ghetoont wert
 cleyn te zijn: want hier teghen soude my by gheualle gemoeten
 moghen / dat het ghene wat de Pharizeen wt haet der waerheyt
 tegen Christusum ghedaen hebben / sy lieden daer niet aen my de
 liefde bewesen hebben / de liefde / om my te beschamen ter beter-
 schap / ende my weder te brenghen vanden wech der doolinghe.
 Maer ick geue hen dit niet te min te bedencken / of men den doo-
 lende lief-hebber der waerheyt / niet anders / dan de moettwilligen
 hater behoort wt te rechten: hier getet straffens / ginder dragens.
 Of ware mijn doolinghe grooter / dan datmen die dragen soude
 moghen: des te meerder haddet hem gheuoecht / my niet soo
 deuchdelicke redē te onderwijfen / daer wt ic mijn dookinge soude
 hebben bekennen mogen: hebben sy dan geen stercker reden mo-
 gen by brenghen dan mijn eygen reden tegē my selfs: so wanneer
 sy my dan eeniger strydicheyt daer inne hadden ouertuyghen
 F ij comen /

ronnen/ soo waer het billich gheweest / dat ick daer van mijne
 seyl hadde / ende het een / oft het ander wederroepen hadde.
 Maer dat doende en had ick daerom noch niet te beschuldigen
 geweest / de wijle Augustinus zijns retracterens haluen gepre-
 sen is / ende ons niet en mach onbekent zijn / dat die lichten der
 Euangelischer kercken / niet altydt in allen stucken / by eender
 meyninghe ghebleuen zijn. Maer dat ick mijn eerste / ende in
 druck gheheuen schriften / niet hebbe wederroepen wille / is wel
 ghebleken daer wt / dat ick de vijf artikelen die sy tot Middel-
 burch int eerste my voorleiden / niet heb onder schrijuen willen /
 de wijle ickse beuant reghel recht tegens mijne gedrukte boe-
 ken daer mijn conscientie niet stemmet te strijden. Daeromme
 is het dat sy volghens haren articulen eenen anderen roek aen-
 getogen hebben / behoudende de substantie van tgunst daer van
 ick my verclaert hadde / niet van meyninge te zijn om aen te ne-
 men / dies souden sy by leyden die in archlisticheyt gheen wijs-
 heyt stellen / beschuldighet moghen werden : maer ick altydts
 soude des wederroeps vry zijn / de wijle my so haest haer dub-
 belheyt niet en is ontdeckt gewordē / of ick hebbe deenvoudig-
 heyt mijner meyninghe wdrukkelick verclaert ghehad / ende
 ghepersisteert by mijne gedrukte schrift / als bouen verhaelt is.
 Also dat ick niet en can verstaen werden / als of ick de bruyt nu
 eerst om des prynces wille soude aengenomen hebben / die ick
 vernemende dat sy my voor sulcx aengedrungen werde / hebbe
 teghenwoordich hare wtgheuers int openbaer af gheslaghen :
 ende verclaert dat het mijn eygen dochter was / die sy wat ver-
 weender als ick plach / wt gemaect haddē. Voorwaer wanneer
 mijne meyninghe geweest waer met de artikelen so my gheob-
 trudeert waren / mijn gedrukte schriften te wederroepē / ick sou-
 de lieuer sonder moeyte in besloten camerē byden broederē (als
 sy begerdē) my bekent hebben / als dat ick my der geheelen we-
 relt tot een spot wtgheboden hadde. Nu en hebbe ick my voor
 de broederen aldaer / namelick tot Middelburch / niet bekennen
 moghen onrecht in druck wt ghegheuen te hebben. Waer we
 dan onwedersprekelicken volcht / dat ick niet minder onder-
 schrijuinghe niet weynigers ghedacht hebbe / als mijn gedruc-
 te boecken te wederroepen. Ist dan alsoo dat ick niet van meyn-
 inghe was de selue mijne boecken weder te roepē / so en mach
 dit in gheen twijfel zijn / of ick hebbe onderteekent in sulcher
 meyninghe / dat mijne boecken daer mede niet souden geswact /
 oft

oft oock gecontroleert worden. En de wijle dan de woorden na
 de meyninghe des sprekers behooren verstaen te werden: ende
 het niet alleen onchristelich/maer oock onredelich waer/so men
 de meyninghe met den woorde soude gewelt aen doen willen.
 So volcht dat de woorden der propositien ofte voorstellen/ my
 vanden Middellburchsche Synode inde hant ghestooten zyn-
 de/ behooren verstaen te werden/ in sulcken sin/ als mijne ghe-
 dructe boecken lyden connen. Daer oock erghens van mijne
 meyninghe soude moghen twyfel zyn/ soo waert pimmers wel
 billich gheweest/ dat onder de ghehoudene voorstaenders des
 Christendoms/ so veel redelichhepts waer gepleecht worden/
 als de Wet der natueren in heeft: dat in twyfel sulck een sin aen
 ghenomen moet werden/ die sonder ghebreck/ ende die de liden-
 lichste is. Nu hebben wy noch kinderen zynde inder schole ge-
 leert/ hoe grooten ghebreck dat het is/ met hem selfs oneens te
 zyn. Daerom ghebruyckt hy weynich goedichepts teghen my/
 die mijne schriften also wtleyt/ dat se in sich selfs stryden soudent:
 daer doch (wat segh ick vander liefde/ die alles ten besten wt-
 leyt: ick spreke van int ghemeen) niemant hem selfs teghen te
 spreken ghepresumeert wert. Maer dit alles is ten oueruloet:
 want also een gemeyn woort is/ dat een yeder zijner eyghener
 woorden de beste wtleggher is/ soo is het pimmers billich dat
 gheen mensche/ die menschen verstant gebruyct/ voor onbillich
 acht/ dat ick mijn woort vereenigende/ en mijnē sin daer ouer
 verclarende/ meer geloofst werden sal dan die vant Synode/ die
 mijn woort tegē mijn meyninge verdraeyt/ gecortet/ en omge-
 heert hebbē. Dus veel heb ick gehad dat my vande sake/ ouer
 de welcke ick beschuldighet werde/ en vande maniere van doen
 mijner beschuldighers (v lieue broeders) aen te dienen/ van
 noode te zyn gedacht heeft. Daer wt uwe E. genoechsaem sul-
 len hebben te verstaen/ hoe ongeschimpelich sommige den naem
 van Synode ghebruyckende/ teghen my voortgeuaren zyn/ en-
 de dat sy inder waerheyt soo veel wtghereecht hebben/ dat yder
 man van haer onghewerlicheyt/ omwetenheyt/ oft ander haer
 crancheit sal kennisse hebben mogē. Maer een dinc rest noch
 dat by gheval sommige van uwer E. niet mochte voorghero-
 men zyn/ welck ick niet wil onderlaten cortelick te verhalen/ op
 dat uwe E. van allen niet verborghē bliue/ en dat mijne teghen-
 sprekers my niet en bedencken/ als of ick de glorie hares tri-
 umps soude verdonckere wille. So ist dat na de Middellburch-

sehe vergaderinge (ouergelagen wat aen zijn Erel. mijn Hee-
ren de Staten / en mijn Heeren van Leyden / so oock aende vier
gemelde Classen / vande handel van Middelburch geschreuen /
en daer op geuolcht mach zijn / so wel binnen Leyden als inden
Haghe) ick in den seluen Jare / van mijn Heeren de Staten
voor haer E. Commissarisen / om op het verhandelde te Mid-
delburch gehooft te worden / beschreue ben inden Hage te com-
pareren / waer toe: hoe wel ick my beuonde ongehouden te zijn /
also ick iustitiabel stonde onder mijne E. Heere de Magistraet
der stadt Leyden / in bysonder aenmerckinge dat een Graef van
Hollant / geen recht en pleech te hebbē / yemant in crimineel sa-
ken (gelijck het cas van Heresie is) buyten deser stadt te betrec-
ken / nochtans vermaent van sommighe van mijn Heeren / dat
het niet dan tot een goetlick verhoor dienen soude: dewyle het
oot anders haer E. soude mogē preiudiciabel en nadeelich zijn
gheweest: soo heb ick daer in bewillicht. Ende geassisteert van
twee dienaren der ghenabuerden Kercken / ende van twee Ou-
derlinghen deser kercke / die my vanden Classe van Aynlant en
vande Confissorie tot Leyden tot mynen versoek by geuoecht
waren / heb ick het vanden xxviii. Nouembrijs tot opten iij. De-
cembrijs indē Hage verhoudē: en binnē dier tijt voor Commis-
sarisen verschenē zijnde / ben ick tot den strijdt ongewapēt / daer
ick als gheseyt ter goetlicheyt gecomē was / van mijne weder-
spreekers veel in tgetal wesende / met softe van woordē op haer
oordeel ghewapent / so beuochten / dat sy my / die ick nochtans
inden gront vast gehoudē hebbe / inden mont te sterck geuallē
zijn. Nu hier wast met my verlozen / om dat my de tonghe / so
ick wt den Propheet spreken mach / aen het gehemelte gecleest
was. Doch ick ben te vreden mijne teghensprekers de victorien
des woorden-strijds toe te laten: met conditie dat ick mijne re-
den in desen / by my ghegheuen / wederom staende houde / ten sy
de selue met beter reden wederleyt werden / het welcke geschiet
zijnde / wil ick gheerne het velt ruymen. Want wat met den
Hagische verhoors-dach soude gewonnen zijn / en weet ick niet
anders dan dat de goetliche verhooringhe onvruclbaer afghe-
gaen is / dewyle daer mede gheen eenicheyt ghetreft en worde /
welck het eynde der goetlichen verhoordaghen is / anders of
den dach inden Haghe hadde moeten dienen tot een rechtighe
disputatie ende ghespreck / of tot een wettelike audientie tot
vonnisse: soude den dach tot een rechtighe ghespreck ghedient
hebben

Deze. 3. 26

hebben/ soo hadde voor eerst moeten besproken zijn/ de manier
 van handelinghe diemen hadde behooren aen te nemen / alsoo
 den Disputanten na hare qualiteyt aengenomen gheweest ware.
 want de eene heeft de gaue inde mont/ dander anders. Nu heeft
 my doch/ die ick van weghe mijner natueren stillicheyt te qua-
 licker veel gedruys van woorden lyden can: ende die ick beken-
 ne den seyl mijner memorie/ ende het ghebreck der welsprecken-
 heyt/ niet ghebeuren moghen (als anders in so ghewichtighe sa-
 ken/ sich wel betaemt hadde) in Schrift te handelen. Immers
 waert recht gheweest/ dat alles inde penne hadde moghen ghe-
 sproken werden/ om eens yeders reden puntuelicken weder ver-
 trocken zijnde/ met meerder verstantds te handelen / weyni-
 gher te erreren / ende sich telcken-mael te beter veruaten
 moghen: Maer dit en is my oock niet toeghestaen gheworden.
 Ten derden/ hadde behooren ghelijckheyt gehouden te worden:
 Nu waren mijne teghensprekers wel sesse/ ghelijcke sterck ghe-
 wapent die daer spraken/ ende mijne daech-houders was nau-
 welicks gheoorloft/ (die oock sonder dat/ daer toe niet gewapent
 waren) my int woort te verpoosen/ also dat stuytelich hier gheen
 richtich gespreck can verstaen werden: Het welcke offet schoon
 alsoo bestaen hadde / als niet/ soo hadde nochtans de macht der
 welsprekentheyt/ ende des vernufts scherpheyt niet moghen der
 waerheyt haer cracht benemen. Daer van D. E. te weynigher
 sullen twiſelen moghen/ soo sy ghedencken/ dat die Philosoph/
 de welcke alle de Vaderen eens Concilijns met zijner scherpsinnic-
 heyt disputerende/ verwonnen hadde/ van eenen eenuoudighen/
 ende also te spreken/ onmondighen Bisschop/ sich heeft bekeerē
 ende tot den Doop brengen laten. Maer soude nu de voorszre-
 uen Haghen verhoors dach tot Wettelicke audientie tot von-
 nisse/ ghehouden gheweest zijn: soo hadde voor eerst formeel pro-
 ces (als/ Ila wel in so grooten saken/ die eer oft wterste Ignomi-
 nie / gheswiſgen den schade aengaende/ behoort hadde) moeten
 ghesustineert zijn: ende ten tweeden sententie ghegeuen werden.
 Maer daer my oock gheen clager gestelt worde/ heeft daer oock
 eenighen strejdt moghen beuesticht zijn: ende dit is nochtans het
 eerste waer van men in proces voort te gaē gewoonlich is. Ende
 wat sout het voor een crimineel proces zijn/ daer dem beclaechden
 noch Advocaet by gheuoecht/ noch in gheschzift te handelen/ ge-
 accordeert worde? So veel de sententie aengaet/ soo daer enighe
 totghesproken waer/ die hadde by gheschzift moeten gestelt zijn/

ende de parttichen teghenwoordich zijnde / voorgelesen worden.
 Maer dat waer wel veer te halen/daer tot noch toe my van geen
 sententie voorgekomen en is. Ende dat billich: want wie heeft
 oyt ghehoort sententie ghegheuen te zijn/ daer niet alleen gheen
 proces sommeert/maer oock als voorszact niet eens den strydt con-
 testeert waer? So volcht dan/dat oock desen dach tot geen Wet-
 telicke audientie gedient heeft/ende daeromme dat ick door sake
 van dien niet en ben/veroordeelt worden. Het welck oock ghe-
 noechsaem daer wt te spore is/ dat ick my/van daer depoterende/
 op mijn Wettelicke Querheyt beroepen hebbe. Segt ghy/ het
 Synode heeft my veroordeelt / dat welcke na verhoor van sake/
 by commissarizen van mijne E. Heeren Staten/ gheapprobeert
 ende gheratificeert is: Wel aen / is des Synodes oordeel van
 waerden/ so mach daer op gheuolcht zijn/ een approbatie. Maer
 nu hebbe ick ten vollen bewesen/ wt den acten des seluen Syno-
 des mijner saken deuchdelicheyt/ende des Synodes handels on-
 schriftmaticheyt. Daer wt dan volcht/ dat het oordeel des waer-
 heys/crachtloosen Synodes niet te meer bestaen en can/ouermits
 eenen ydeien naem des Synodes. De wijl als hier te vooren bewe-
 sen is/ dat oordeel God toeroemt: ende het Synode/ ghetuych-
 nisse der waerheydt in te voeren: Het welcke / of gheschiet / sy/
 daer van is ghebleecken het teghendeel/ daer inne ick niet be-
 gegheer/ dat mijne woorden gheloofst werden/ maer dat de reden
 op een goutschael gheleyt moghen werden: ende dat ick niet
 gheoordeelt mach werden wt een schijn/ so selfs dat Synode met
 namen aengheeft: maer wt cracht des gheestes/daer van mijnder
 Querichyt/ die my gestelt/ende daerom alleyn te versetten heb-
 ben/ soude blijcken moghen/ als den Coninck Artaxarces van
 onrecht Hamans: ende het volck van Israel vande valscheyt der
 Suzannus boeuen/ crachtelick ouertuycht is: ende dat de Kere-
 ken soudent metter daet bekennen mogen/ dat effen het selue hier
 ghebonden worde/ dat inden hemel ghebonden waer: De Kere-
 ken segghe ick/ die noch meer met my/ als met mijne tegenspre-
 kers houden: ende de Kerckē die by openbare requesten aen mij-
 ne Heeren van Leyden geremonstreert hebben/ dat opt aenhou-
 den van Arent Corneliszoon Dienaer der Kercke tot Delft/ haer
 E. soude ghebleuen kermisse van saecken te nemen/ om my tot
 rust der Kercke wy te spreken of te veroordeelen. Ende dat na
 den worde Gods/waer wt sy Remonstrantē verclaerden/ noch
 niet beuonden te hebben/ dat ick ouerwonnen waer. Ende dit zijn
 de

Sendtbrief

de Kercken vanden Classe van Rijnlant gheweest: Waer by te merckē is de onbeschacmtheit van Arent Cornelisz. dat daer by niet zijnen Classe niet meer dan het vierde lidt maecten der ghecommitteerden van tgenoemde Nationael Synode/ om teghen my straffelick te procederen/ sich nochtans onderstaen heeft/ eenen voorleden Sondag/ namentlick/ den vierden Martij/ des teghenwoordighen Jaers tweentachtich/ my niet namen voor een ergherlick/ onboetuerdich mensche/ opentlick voor de gheheele ghemeynte/ Na ghenoech de gheheele stadt van Delft/ wt te roepen/ also dat hy hier in niet can verstaen werde wt te dragen/ dat hen by den Synode last ghegheuen is/ aenghemeret by zijne last verre te buytē gaet/ want dat yemant niet anderē te doen beuolen is/ die dat alleyn wt recht die volbringt/ zyn werck/ ende niet den last des beuel-gheuers/ doch of hen de Classe van haerlem bygestaen heeft/ en weet ich niet: alijt ben ich seker dat beyde Classen/ als so wel die van Rijnlandt/ als vanden Haghe/ yet teghen my voor te nemen/ niet bewillighet hebben. Daerom is het alsoo/ dat sy of de reden/ of de meeste stemmen hebben moeten gelden laten. Soude de reden ghegouden hebben/ so moesten sy den anderen twee Classen niet reden ouerwonne hebben/ maer dat sy de twee Classen niet reden soudē ouerwonne hebben/ en ghelooftich niet/ dat Arent Cornelisz. soude segghen dozuen/ de wijs my wel bekend is/ dat sy vandes wegghen/ by malcanderen niet geweest en zyn: maer soudē de meeste stemmen plaetse gehad hebben/ soo hem dan twee Classen contrarie zyn/ en can Arent Cornelisz. de meeste niet hebben: de wijs in als/ niet meer als vier zyn. Doch wat my hier ghemoeten sal/ weet ich wel/ als namentlick/ dat teghen eenen toecomenden dijn sdach/ wesende den xij. des loopenden Maerts/ daerom een Prouinciael Synode beschreuen is/ om hier in te stellen ordre: maer ich wil weder segghen/ dat het wel groote reden gheweest waer/ dat in soo ghewichtighe sake/ als het is/ teghen yemants ziel/ eer/ en facmte procederen/ men ghemack soudē ghedaen hebben/ om daer op te wachten/ dat de ghene die tot wtuoeringhe der sacken/ mede ghecommitteert waren/ daer inne bewillicht hadden/ ofte dat andere in haer plaetse daer toe ghecommitteert waren/ de wijs doch alle pijneliche saken beknopptes rechts zyn/ ende niet moghen gheextendeert/ ofte ghebredert werden. Ende voorwaer is het een saech van quade exempelen/ ende ymmers in goddeliche saken/ datmen yemants naem openlick

¶ ij

lick

Sendtbrief.

Ik vooz de ghemeynte proscinderen ende daer na vander sake
oprechticheyt delibereren soude. Selick van outs geseyt wert
dat op de executie der Westvaelschen schepen vonnisse te gaen
plecht/ of de ghereciterde oock met recht gehanghen waer.

Om welcke of diergelijcke inconuenienten te vermijden/ heb
ick lieue broeders uwe E. willen dienen van desen/ dien ick nie-
mant te leet ofte te beschamen geschreuen hebben/ maer alleen
daer toe ick deur den noot gevoordert ende ghedwonghen ben:
om te beschutten mijn eer ende goet gherucht / dat my weer-
der dan alle gout opter aerden is: mijnen dienst daer inne ick
(ken God) altoos ghearbeidet hebbe met goeder conscientie
vooz te gaen: ende tot vernoeginghe der vrienden/ soo met my-
eens zyn: niet om met my eenighe pertijnschap te houden/ die ick
niet en begheere/ ende heb daeromme oock te liden dat ick de
pertijne gheerne hadde met lijdsamheyt gemindert gesien/ en
werde daerom vader oneenicheyt beschuldicht/ om dat ick met
oneenicheyt my qualick vereenigē can en niet geerne des heere
roek gedeelt saghe: met de goede moeder dat kind lieuer gheheel
soude behoude dan om perticulier opinien tselue ontleden latē:
maer om der waerheyt by te staen. En so my Arent Cornelisz.
hier tegen wt craecht der waerheyt hadde vooz mijn wettelicke
Querheyt beschuldigē willen/ als ick van herten wenschte/ ick
en soude my verder in druck te geuen / niet beuoozderi hebben.
Maer also op suliken onrijpen proteduer (als voorgemelt is)
mijn stilswijghen tot swackinghe mijnder onnooselheyt soude
mogen gedient hebben/ hebbe ick moeten schrijuen/ teghen die
ghene/ die wel beleefdelick spreken niet een letter teghen my
gheschreuen te hebben: maer mer soo onbeleefder daet teghen
my voortuaren/ dat ick gheen schrijuen/ daer tegen op weghen
mach. Doch in dient mijne teghensprekers gheliefst sich te be-
dencken/ en van haer doen/ tegen my op te houde/ ben ic wel te
vreden/ haer lieden de hant te geue/ alle broederschap te bewij-
sen/ en volgede de witspraek des compromis/ te vergetē/ (daer
toe ic alstijt ben geneycht geweest) so wat geschiet wesen mach.
Maer ick besorge dat de aenblaser der oneenicheyt/ hare adem
niet haest sullen mogen wederhalen: hoe wel ick / so veel God
sterckheyt verleenen sal/ daer en tegen met bescheydenheyt ver-
hope onbeweecht te bliuen: Doch also ick weet dat onder v lie-
den vele zyn / die des wints weynigher in hebben/ hope ick die
selue werden hareu adem in houden / ende in stillichcyt verne-
men:

Joan. 24.
1. Reg. 3. 26

Sendtbrief

men wat den wille Godes is: Bidde daerom dat ghy niet wilt
volghen wat andere segghen ende affmeren/ dat v by gheual-
le niet al te wel soude moghen bekent zijn: ende dat oock by de
sententie der ghene van Sinodo hoogher niet dan voor een
schijn wt gaet. Dat ghy verstant der ghesladigher wijsheyt
des heylighen gheestes onderwerpen. Dat ghy het ghetuyge-
nisse uwer eyghener consciencie/ dat bouen duy sent/ia hondert
duy sent getuygen gelt/ vlijtich waer nemen wilt: En meret op
het exempel der ouder vaderen/ der welcken veel van versey-
den opinien wesende/ mact anderen daeromme niet verworpen
hebben/ noch by ons verworpen worden: Iae als (dat ich van
vele weynighe verhaele) dat Origenes gheseyt wert/ die eynde-
like salicheyt aller oock onsaligher gheloof te hebben: Ende
Aeronimus de gebleuene inder sundvloet en tot Sodomia/etc.
des ewighen doots vry te zijn achtet: in welcken artikelen of
sy te beschuldighen zijn/ so werden sy nochtans voor heylighe
mannen ghehouden oock van de ghene/ die om cleyn oorsaken
wille/ altemet ruy met veroordeelen zijn: Ende die vry van pas-
sen/ (daer met sy teghen yemants persoon beuange zijn/) oock
die Lutersche anders wel connen voor broeders houdē/ die om
fuler gheloofs artikels wille die wy houden vande twaelue een-
te zijn/ de handen aen haer luyden wel soudē wt strecken wilt
ten. Voor mijn persoon wil ich D. E. verskeren (broeders) dat
ich in my selfs niet ghewoent worde eenigher bekender dwa-
linghe/weet nochtans wel dattet my gebreec in velen/ die van
daghe tot daghe leeren dat ich niet gheweten hebbe/ ende ver-
leere veel vant tghene dat ich waende geweten te hebben/ weet
dat ich dwalen mach/maer niet (daer voor my Godt behoedet)
dat ich een better ben: ende en oordeele daerom niet/ daer ouer
ich begheer onghewoent te zijn. Alleen na mijn swachheyt
daer na trachtende/ dat ich inden oordeel des heeren/ met een
ghemoet in God opgherecht soude beslaen moghen/ des wel-
ken ghy v oock beuigtighende (lieue broeders) sullen doen dat
v niet berouwen en sal/ ende andere te oordeelen/ so veel te tra-
gher worden/ als ghy v selfs meer sult kennen/ ende v beuinden
by gheualle int selue/ ofte in swaerderē schuldich te zijn/ daer
van ghy anderen sout mogen oordeelen/ ich verseych dat ghy
het oordeel oock onwetende ouer anderen sout moghen geuen/
dies ghy ten laetste self/ (so ich uwer veel te recht ken) na de sel-
ue maect soudt mogen te lyden hebben/ des ich een beter gun-
ne.

Weset hier
vā Bulling-
in die voor-
reden/ me
boeck tegen
de Weders-
dooperen.
Weset

Manscul. in
Gen. optent
7. cap.

Wid. Epist.
contr. lib.
Berg.

G. H.

ne.

Sendtbrief

ne. Want wat soude daer wt werde/ als een duer bander heere-
schappij hebben soude: namelijk / dat wy den anderen bijten
souden / soo langhe dat wy selfs ten laetsten souden te ghelijck
verteert worden/ oft/ dat de scherpste ghetande bijters/ souden
teperck behouden. Des zijt dan ghewaerschout/ ende neemt dit
wt broederliche trouwe / Eersame ende Godtrucesende broe-
ders ten besten. Biddende den Heere als ick hem met v bid-
de/ dat hy ons te samen verleene zijn Goddelicke ghenade/ om
recht te kennen zynen welbehaghelicken wille / ende ghestift te
worden inden eenighen waren gront des gheloofs/ tot opwas-
singhe inden volcomen ouderdom Christi/ welc hooghe liefde
ende nederighe ootmoedicheyt/ wy moghen inden doot totten
ewighen leuen volghen. Dat gunne ons den seluen God ende
Vader onses Heeren Jesu Christi/ dooz den seluen onsen Heere
Jesum Christum/ die met hem ende den heylighen Sheest leeft
ende regeert een warachtigher God van ewicheyt tot ewic-
hey/ Amen. Datum met haest in Leyden den x. Meert Anno
M.D.XXXII.

Wien goetwillighen broeder / ende mede
dienaar inden Heere

Caspar Coolhaes.

Aenden Lefcr.

Het wijle men in dit drucken seer gehaest heeft/ ende met tot doen veler dingen
 de Drucker hem mach gheirret hebben/ so ist datme int weber lesen beuonden
 heeft/ sommighe dingen mit te zijn om verandert te worden/ ghelijck dan hier
 na volcht/ Waer in waer te nemen zijn sommighe carracteren/ ende het ver-
 stant vant getal. Der carracteren zijn dyie ghebruyct/ **W** dat is andert/ **V** volcht
D doet wt/ daer om die woorzen die booz **W** staen/ sullen verandert worden in
 die woorzen die na **W** volghen/ de woorzen die booz **W** staen/ sal na volgen/
 tghene dat na **W** staet/ Dat booz **W** staet/ sal wt ghedaen zijn/ Het ghetal aen-
 gaende/ is dat selue niet/ dan by letteren verscheppen: So sal dan het eerste ge-
 tal het blat van die letter aenwijsen/ het tweede die zijde/ het derde de reghel.
M i. 2. 8. mocht **M** ochten/ boozs inde selue zijde doet wt Item int tweede en
 derde artikel **M** 2. 1. 26. ouerweilighet **M** ouerweldiget/ **M** 2. 2. 22. eenichept/ **W**
 im waren gheloue/ **M** 2. 2. 40. werde/ **M** worden/ **M** 3. 1. 35. in die ooghe/ **M** int
 ooghe/ **M** 4. 1. 1. Dat ick/ **W** nochtans/ **M** 4. 1. 4. d. **M** 4. 1. is/ ten **M** den/ **M** 4. 1. 24.
 zijn/ **M** zins/ **M** 4. 1. 25. blijft daerom also/ **M** daer wt dan is/ **M** 4. 1. 34. die welc-
 ke/ **M** der welcken/ **M** 4. 2. 6. ongodlick/ **M** ongoetlick/ **W** 1. 1. 7. hen d. eens/ **W**
M 1. 19. die die/ **M** die daer aen de/ **W** 1. 1. 37. d. **W** 1. 2. 4. d. **W** 1. 2. 13. der ghe-
 mepnte/ **W** Godes/ **W** 2. 1. 25. leude/ **M** leedde/ **W** 2. 1. 33. waer/ **M** ware/ **W** 2. 2. 1.
 vant wterlicken des hupses/ **M** vant wterlicke hups/ **W** 3. 1. 1. dien/ **M** die/ **W**
 3. 1. 2. die woorzen/ **M** der woorzen/ **W** 3. 1. 12. ghelijck/ **M** ghelijck/ **W** 3. 1. 23. in/
 Mint/ **W** 3. 2. 29. Peeter/ **M** Peeters/ **W** 3. 2. 31. ende nu/ **M** daer nu/ **W** 4. 21. 26.
 die wijl/ **M** Decker die wijl/ **E** 1. 1. 25. beuel hebbē/ **M** beuelhebbers/ **E** 1. 1. 27. sou-
 den willen/ **M** sonde willen/ **E** 1. 1. 28. ghene/ **M** jene/ **E** 1. 1. 38. oft dit/ namelick/
M oft dit namelick/ **E** 1. 2. 7. gener/ **M** jener/ **E** 1. 2. 8. valden/ **M** vallen/ **E** 2. 2. 3.
 in Christo/ **W** opgegaen/ item hebbē/ **M** hebbende/ **E** 2. 2. 34. verstants **W** willē/
E 2. 2. 36. ia alle **W** om/ **E** 3. 1. 17. ofte/ **M** off/ **E** 3. 2. 1. hy d. **E** 3. 2. 2. verledē/ **M**
 booz ledē/ dat is/ booz lidmate/ **E** 3. 2. 9. wt werpt/ **M** wt werp/ Item volghet/
M volchde/ **E** 4. 1. 15. een/ ende **M** een/ **E** 4. 1. 17. die selue/ **M** die sake/ **E** 4. 2. 26.
 strijdwoot/ **M** woorzen strijdt/ **E** 4. 2. 40. op de 19. **W** Jung/ **W** 1. 2. 11. int selue
 te zijn/ **W** 2. 1. 37. hoojen/ **M** hoojende/ **W** 2. 1. 39. soudē sy/ **M** sullē/ **W** 2. 2. 22.
 daerom **M** daer van/ **W** 2. 2. 30. dat laet ick zynē wech staen/ altoos is het noch
 tans **M**: noch ick en segghe dat oock niet/ maer dit segghe ick is/ **W** 3. 1. 14. als
 leyn/ **M** allen/ **W** 3. 1. 21. d. **W** 3. 1. 23. niet anders/ **M** niet waer anders/ **W** 3
 1. 39. mensche/ **M** menschen/ **W** 3. 1. 40. soudet/ **M** soude/ **W** 3. 2. 20/ ende in/
 ende daer in/ **W** 4. 1. 4. niet/ d. **W** 4. 1. 15. volcks/ **M** volck/ **W** 4. 1. 16. meeste/
M minste/ **E** 1. 1. 13. behouden/ willens **M** behouden willende/ **E** 1. 1. 20. rechts
 ueerdich/ rechtueerdicheyt/ **E** 1. 1. 37. crachtloose/ **M** ammechtighe/ **E** 1. 2. 6.
 d. **E** 1. 2. 32. die ouer/ **M** daer ouer/ **E** 1. 2. 33. durffen/ **M** dursten/ **E** 2. 1. 21.
 daer hy/ **M**. waer en teghen hy/ **E** 2. 2. 30. van/ **M** in/ **E** 3. 1. 36. lib. **M** lin/ **E**
 3. 2. 32. **W**gentium/ **M** **W**gentium/ **E** 3. 2. 34. d. **E** 4. 1. 11. maer gelijk ick dan
 wel expresselick/ **E** 4. 1. 36. bewarder/ **M** beweeder/ **E** 1. 1. 3. maer om/ **M** maer
 die oock om/ **E** 2. 1. 12. dem Wader/ **M** hem Wader/ **E** 2. 2. 27. verstaende/ **M**
 verstonden/ **E** 2. 2. 38. ghene/ **M** jene/ **E** 3. 1. 19. gheboect/ **M** gebjeck/ **E** 3. 2. 2.
 fept **W** bekent/ **E** 4. 1. 4. **M**: **E** 4. 2. 9. Heere/ **M** Heeren/ **E** 4. 2. 37. anders/ **M**.
Widers/ **E** 1. 1. 3. aenghenomen/ **M** aenghenaem/ **E** 1. 1. 13. erreren/ **M** erren/
E 1. 1. 29. **W**aghens **M** **W**aghensche/ **E** 1. 1. 32. aengaende **M** aengaen/ **E** 2. 2. 14.
 begheere/ **M** keme/ **E** 2. 2. 13. houden/ **M** houden **E** 2. 2. 19. laten/ **M** laten/
E 3. 1. 4. der jener/ d. **E** 3. 1. 11. Ja als/ **M** Ja al eest/ **E** 3. 1. 20. die om sulcke
 gheloofs artijckel/ **M** die om sulcke artijckel des gheloofs.

¶ ¶ ¶ ¶

1. The first part of the book is a preface by the author, in which he explains the purpose of the work and the method of its composition.